

புரட்சியில் இளைஞர்கள்

கடிதம்

உரை

நாட்குறிப்பு

புரட்சியில் இளைஞர்கள்

1. இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள் — 4
— வி.இ. லெனின்
2. இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கின் — 28
— வி.இ. லெனின்
3. காதலிக்குக் கடிதம் — 35
— உல்லுபீ புய்னாக்ஸ்கி
4. இன்பம் பற்றி... — 42
— செக்மரியோவ்
5. விரைவில் வெயில் அடிக்கும் — 47
— வியூஸிக் லஸீனவா

பதிப்பு : மார்ச் 23, 2001

வெளியீடு : கீழைக்காற்று வெளியீட்டகம்
10, அவுலியா சாகிபு தெரு,
எல்லீச சாலை,
சென்னை - 600 002.
தொலைபேசி: 8412367

அச்சு : எழில் பிரிண்ட்ஸ்
63/110 ஆற்காடு ரோடு,
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 24.
தொலைபேசி: 4835887

விலை : ரூ. 12.00

பதிப்புரை

‘புரட்சியில் இளைஞர்கள்’ எனும் இந்நூல் மாஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தாரால் 1977-இல் சோவியத் நாட்டில் அச்சிடப்பட்டது. காலப் பொருத்தம் கருதியும், எமது பொருளாதார நிலைமைக்கேற்றபடியும் 18 தலைப்புகளைக் கொண்ட அந்த நூலிலிருந்து ஐந்து தலைப்புகளை மட்டும் சிறுவெளியீடாக உங்களுடன் உறவாட கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆம், உண்மையிலேயே இந்த நூலை படிக்கும்போது வார்த்தைகளை அல்ல, சில மனிதர்களை பின் தொடர்ந்து செல்லும் அனுபவம் உங்களுக்கு நேரும். மரத்துப் போகும் மனங்களில் தலைமுறைகள் தாண்டியும் உயிர் காற்றை உசுப்பி விடும் அவர்களின் சந்திப்பில், வெளியிடப்படாத பகுதிகளையும் சந்திக்க வேண்டிய மீதமுள்ள இளைஞர்களையும் உங்கள் கண்கள் தேடும். ஏன்? உங்களுடைய உழைக்கும் மக்களுக்காக தன்னலமற்ற சேவை செய்யும் உயரிய பண்புக்கு உயர்த்தக் கூடும். இந்த நூலின் தன்மையை அறிய மாஸ்கோ பதிப்பிலிருந்து சில பகுதிகளைத் தருகிறோம். “புரட்சியில் இளைஞர்கள்” என்று நாம் இந்த நூலுக்குப் பெயர் சூட்டியது தற்செயலாக அல்ல. மனிதகுல விடுதலைப் போராட்டங்களின் வரலாறு இளம் தலைமுறைகளின் வரலாறே ஆகும். விடுதலையையும் சமூக நியாய ஆதர்சத்தையும் பெற முயல்வது இளைஞர்களுக்கு இயல்பானது.

சோசலிசப் புரட்சியின் வெற்றி வீதித்தடையரண்களில் பெறப்பட்ட வெற்றி மட்டுமல்ல. சமூக வாழ்க்கை முழுவதும் விரிவாக மாற்றி அமைக்கப்படுவதில் புரட்சி தொடர்கிறது. புரட்சி என்பது எல்லோருக்கும், எல்லா வற்றுக்கும் எதிரான கண்மூடித்தனமான கலகம் என்றோ, எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் அராஜகம் என்றோ மார்க்சியவாதிகள் ஒரு போதும் எண்ணவில்லை.

இந்த நூலில் நாம் வாசகர்களுக்கு வெவ்வேறு தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த புரட்சியாளர்களின் பிரதிநிதிகளை அறிமுகப்படுத்துகிறோம்.

கொள்கையில் உறுதியான பற்றும், வீரமும் மனிதாபிமானமும், தொழிலாளி வாக்க விரோதிகள் மீது வெறுப்பும், உழைப்பாளி மக்கள் மீதும் தாயகத்தின் மீதும் வாழ்க்கையின் வளத்தின் மீதும் அன்பும் பொருத்தமாகச் சேர்ந்திருப்பது இந்தப் பொதுத்தன்மை.”

இந்த பொதுத்தன்மையில் தேசங்கடந்து இணைந்து நிற்கும் மாவீரன் பக்தசிங் நினைவு நாளான மார்ச் 23-ல் இந்த வெளியீட்டை உங்களுக்கு வழங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

— பதிப்பகத்தார்

இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள்

— வி.இ. லெனின்

(ரஷியாவின் இளங் கம்யூனிஸ்டுகள்
கழகத்தினது அனைத்து ரஷியப் பேராயத்தில்
ஆற்றிய உரை)

1920, அக்டோபர் 2.

(பேராயம் பெருத்த மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்துடன் லெனினை வரவேற்றது.) தோழர்களே, கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகத்தின் முக்கியப் பணிகள் யாவை என்பதையும் இதன் தொடர்பாக மொத்தத்தில் சோசலிசக் குடியரசில் இளைஞர் நிறுவனங்கள் எத்தகையவையாக இருக்க வேண்டும் என்பதையும் பற்றி இன்று உரையாட விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினை குறித்துச் சிந்திப்பது இன்னொரு காரணத்தால் மேலும் அதிக அவசியம் ஆகிறது. அதாவது, கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவும் எதார்த்தப் பணி இளைஞர்கள் மீதே சார்ந்திருக்கிறது. ஏனெனில், முதலாளித்துவ சமூகத்தில் பயிற்றி வளர்க்கப்பட்ட ஊழியர்களின் தலைமுறை, அதிகமாய்ப் போனால் சுரண்டலின் அடிப்படையில் அமைந்த பழைய முதலாளித்துவ வாழ்க்கை முறையின் அடித்தளத்தைத் தகர்க்கும் பணியையே நிறைவேற்ற முடியும் என்பது தெளிவு. அதிகமாய்ப் போனால், ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தங்கள் கைகளில் வைத்துக் கொள்ளவும் நிலையான அடித்தளம் அமைக்கவும் பாட்டாளி வர்க்கத்துக்கும் உழைக்கும் வர்க்கங்களுக்கும் உதவக் கூடிய சமூக அமைப்பை நிறுவும் பணியை இந்தத் தலைமுறை நிறைவேற்றலாம். இந்த

அடித்தளத்தின் மீது கீட்டுமானம் நடத்துவது புதிய நிலைமை களில், மனிதர்களுக்கு இடையே சுரண்டுவோர் உறவுகள் இல்லாத சூழ்நிலையில், வேலையைத் தொடங்கும் தலைமுறைக்குத்தான் இயலும்.

இந்த நோக்கு நிலையிலிருந்து இளைஞர்களின் பணிகள் குறித்த பிரச்சினையை அணுகும்போது, பொதுவாக இளைஞர்களும் சிறப்பாகக் கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகங்களும் வேறு எல்லா வித இளைஞர் நிறுவனங்களும் இந்தப் பணிகளை ஒரே சொல்லில் வெளியிட முடியும் என்று நான் கூறிவிட வேண்டும்: "கற்பது என்பதே அந்தப் பணி."

இது "ஒரு சொல்" மட்டுமே என்பது புரியக் கூடியதே. எதைக் கற்பது, எப்படிக் கற்பது என்னும் முதன்மையான, எல்லா வற்றிலும் முக்கியமான கேள்விகளுக்கு இது விடை தரவில்லை. இதில் விசயம் என்னவென்றால், பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தை மாற்றி அமைப்பதோடு கூடவே, கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவப் போகிற தலைமுறையின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழையவையாக இருக்க முடியாது. இளைஞர்களின் போதனையும் பயிற்சியும் கல்வியும் பழைய சமூகம் நமக்கு விட்டுச் சென்றிருக்கும் உண்மை விவரங்களிலிருந்தே தொடங்கப் பட வேண்டும். பழைய சமூகத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள அறிவியல்கள், நிறுவனங்கள், அலுவலகங்கள் ஆகியவற்றின் தொகுப்பிலிருந்தே, மனித சக்திகளும் சாதனங்களினதும் அந்தச் சேமிப்பிலிருந்தே நாம் கம்யூனிசத்தைக் கட்டி அமைக்க முடியும். இளைஞர்களின் போதனை, ஒழுங்கமைப்பு, பயிற்சி ஆகிய செயல்களை அடிப்படையில் மாற்றி அமைப்பதன் வாயிலாகவே, இளைஞர்களது முயற்சிகளின் விளைவு பழைய சமூகத்தை ஒத்திராத சமூகம், அதாவது கம்யூனிச சமூகம் நிறுவப்பட நம்மால் வகை செய்ய முடியும். எனவே, இளைஞர்கள் — கம்யூனிஸ்டு இளைஞர்கள் என்ற பட்டத்தை மெய்ப்பிக்க உண்மையாகவே விரும்பினால் அவர்களுக்கு நாம் எதைக் கற்பிக்க வேண்டும், இளைஞர்கள் எப்படிக் கற்க வேண்டும், நாம் தொடங்கியதைக் கட்டி முடிக்கவும் பணியை நிறைவேற்றவும் வல்லவர்கள் ஆவ தற்கு அவர்களை எப்படிப் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினையை விவரமாக ஆராய்வது நமக்கு இன்றியமையாதது ஆகும்.

இளைஞர்கள் கழகமும் மொத்தத்தில் கம்யூனிசத்துக்கு, மாற விரும்பும் எல்லா இளைஞர்களுமே கம்யூனிசத்தைக் கற்க

வேண்டும் என்பது இந்தக் கேள்விக்கு முதலாவதும் மிக இயல்பானதும் ஆகிய விடையாகத் தோன்றலாம் என்று நான் சொல்லிவிட வேண்டும்.

ஆனால் "கம்யூனிசத்தைக் கற்க வேண்டும்" என்னும் இந்த விடை மிகவும் பொதுப்படையானது. கம்யூனிசத்தை நன்கு கற்பதற்கு நமக்கு என்ன வேண்டும்? கம்யூனிசம் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்குப் பொது அறிவுக் களஞ்சியத்திலிருந்து எதை நாம் சிறப்பாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? இங்கே நமக்கு எத்தனை எத்தனையோ ஆபத்துக்கள் எதிர்ப்படுகின்றன. கம்யூனிசத்தைக் கற்பது என்ற பணி சரியற்ற முறையில் முன்வைக்கப்படும் போது, அல்லது அது மட்டுமீறி ஒருதலைச் சார்பாகப் புரிந்து கொள்ளப்படும் போது இந்த ஆபத்துக்கள் மிக அடிக்கடி வெளிப்படுகின்றன.

கம்யூனிசத்தைக் கற்பது என்றால், கம்யூனிஸ்டுப் பாட நூல்களிலும் சிற்றேடுகளிலும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அறிவியல்களின் தொகுப்பைப் புரிந்து கொள்வது என்று அர்த்தம் என்னும் எண்ணம் முதல் பார்வையில் மனத்தில் எழுவது இயல்பே. ஆனால் கம்யூனிசத்தைப் பயில்வது பற்றிய இந்த விளக்கம் அளவு கடந்து பொருத்தமற்றது, போதாது. கம்யூனிஸ்டு ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் சிற்றேடுகளிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதைப் பயில்வது மட்டும் கம்யூனிசத்தைக் கற்பது என்று இருந்தால் கம்யூனிஸ்டு வரட்டுச் சூத்திரவாதிகளும், தற்பெருமையாளர்களும் நம்மிடையே மிக எளிதாகத் தோன்றி விடக்கூடும். இது அடிக்கடி நமக்குத் தீங்கும் இழப்பும் விளைவிக்கும். ஏனெனில் கம்யூனிஸ்டு நூல்களிலும் சிற்றேடுகளிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளவற்றைக் கற்றும், தெவிட்டத் தெவிட்டப் படித்தும் தீர்த்துவிட்ட இவர்கள் கற்றறிந்த இந்த எல்லா விசயங்களையும் ஒன்றிணைக்கத் திறன் அற்றவர்களாக இருப்பார்கள். உண்மையில் கம்யூனிசம் கோரும் வகையில் செயலாற்ற இவர்களால் முடியாது.

பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்திடமிருந்து நமக்கு எஞ்சியுள்ள மிகப் பெரிய தீமைகளிலும் விபத்துக்களிலும் ஒன்று, நடைமுறை வாழ்க்கையிலிருந்து நூல்கள் அறவே துண்டிக்கப்பட்டிருப்பது ஆகும். ஏனெனில் நமக்குக் கிடைத்த நூல்களில் எல்லா விசயங்களும் மிக மிகச் சிறந்தவையாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த நூல்களில் பெரும்பாலானவை, முதலாளித்துவ சமூகத்தை நமக்குப் பொய்யாகச் சித்தரித்த மிக மிக அருவருப்பூட்டும் பாசாங்கு நிறைந்த பொய்யாக இருந்தன.

அதனால், கம்யூனிசத்தைப் பற்றி நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதை வெறுமே ஏட்டளவில் கற்பது மிக மிகச் தவறானது ஆகும். இப்போது நம்முடைய சொற்பொழிவுகளிலும் கட்டுரைகளிலும் கம்யூனிசத்தைப் பற்றி முன்பு கூறப்பட்டவை வெறுமே திருப்பிச் சொல்லப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் நம்முடைய சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும் அன்றாட, பத்துறை வேலையுடன் இணைந்தவை. வேலை இல்லாமல், போராட்டம் இல்லாமல் கம்யூனிஸ்டுச் சிற்றேடுகளிலும் வெளியீடுகளிலுமிருந்து பெறப்படும் நூலறிவு கால் காசு பெறாது, ஏனெனில் சித்தாந்தத்துக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையே நிலவிய பழைய பிளவை, பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தின் யாவற்றிலும் அருவருப்பூட்டும் அம்சமாக விளங்கிய அதே பழைய பிளவை அது தொடரும்.

நாம் கம்யூனிஸ்டு முழுக்கங்களை மட்டுமே கையாளத் தொடங்கினால் அது இன்னும் அதிக ஆபத்தானதாக இருக்கும். நாம் தக்க நேரத்தில் இந்த ஆபத்தைப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டால், இந்த ஆபத்தை அகற்றும் விதத்தில் நாம் நமது வேலை அனைத்தையும் நடத்திச் செல்லாவிட்டால், கம்யூனிசம் பற்றிய இத்தகைய பயிற்சிக்குப் பின்னர் தங்களைக் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று அழைத்துக் கொள்ளப் போகிற ஐந்து லட்சம் அல்லது பத்து லட்சம் பேர், இளைஞர்களும், இளம் பெண்களும் இருப்பது கம்யூனிசக் குறிக்கோளுக்கு மிகப் பெருத்த சேதமே ஏற்படுத்தும்.

கம்யூனிசத்தைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு இவை எல்லாவற்றையும் நாம் எப்படி ஒருங்கிணைக்க வேண்டும் என்ற கேள்வி இங்கே நமக்கு முன் எழுகிறது. பழைய பள்ளியிலிருந்து, பழைய அறிவியலிலிருந்து நாம் எதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? எல்லாத் துறைகளிலும் கல்வித் தேர்ச்சி பெற்ற மனிதனை உருவாக்கத் தான் விரும்புதாகவும் பொதுவாக அறிவியல்களைப் போதிப்பதாகவும் பழைய பள்ளி அறிவித்தது. இது உள்ளும் புறமும் பொய்யானது என்பதை நாம் அறிவோம். ஏனெனில், சுரண்டுவோர், சுரண்டப்படுவோர் என்னும் வர்க்கங்களாக மக்களைப் பிரிவுபடுத்தியதன் அடிப்படையிலேயே சமூகம் முழுவதும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது, இயங்கி வந்தது. வர்க்க உணர்வால் முற்றிலும் நிறைந்திருந்த பழைய பள்ளிமுறை அனைத்தும் முதலாளித்துவ வர்க்கக் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமே அறிவியல்களைப் போதித்தது இயல்பே. அதன் ஒவ்வொரு சொல்லும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக போலியாக

உருவாக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் இளந்தலைமுறைக்கு இந்தப் பள்ளிகளில் முறையான பயிற்சி அளிக்கப் பட்ட வில்லை, அதே முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காக அது இழுத்து வரப்பட்டது. இந்தத் தலைமுறையினருக்கு அளிக்கப்பட்ட பயிற்சியின் நோக்கம் முதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு இலாபம் தர வல்லவர்களும் அதேசமயம் அதன் அமைதியையும் சோம்பேறித் தனத்தையும் குலைக்காதவர்களுமான பயனுள்ள ஏவலர்களாக அவர்களை உருவாக்குவதே. எனவே நாம் பழைய பள்ளி முறையை நிராகரித்து விட்டு, உண்மையான கம்யூனிசக் கல்வி அளிப்பதற்கு நமக்கு இன்றியமையாதவற்றை மட்டும் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்வதை நோக்கமாக வைத்துக் கொண்டோம்.

இடையறாமல் நாம் கேட்க வேண்டியிருக்கிற பழைய பள்ளி பற்றிய கண்டனங்களையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் இங்கே நான் அணுகுகிறேன். இவை அடிக்கடி முற்றிலும் தவறான விளக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. பழைய பள்ளி பாடப் பயிற்சிப் பள்ளியாகவும் உடற்பயிற்சி பள்ளியாகவும் உருவேற்றும் பள்ளியாகவும் இருந்தது என்று கூறப்படுகிறது. இது உண்மைதான். ஆனால் பழைய பள்ளியில் எது நமக்குக் கெடுதலாக இருந்தது, எது பயனுள்ளதாக இருந்தது என்று வேறுபடுத்திக் காண நாம் திறன் பெற்றிருக்க வேண்டும். கம்யூனிசத்துக்கு இன்றியமையாததைப் பழைய பள்ளியிலிருந்து தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ள நாம் வல்லவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

பழைய பள்ளி பாடப்பயிற்சிப் பள்ளியாக இருந்தது. தேவையற்ற, பயனற்ற, உயிரற்ற அறிவியல் திரள்களைக் கற்கும்படி அது மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தியது. இவை மூளையில் வலுவாகத் திணிக்கப்பட்டன. இளந்தலை முறையினரைப் பொது அச்சில் வார்க்கப்பட்ட அலுவலர்களாக இவை மாற்றின. ஆனால் மனித அறிவியல்களில் சேமிக்கப்பட்டுள்ளவற்றைக் கற்றுத் தேராமல் கம்யூனிஸ்டு ஆகிவிட முடியும் என்று முடிவு செய்ய நீங்கள் முயன்றால் மிகப் பெரிய தவறு செய்வீர்கள். எந்த அறிவியல்களின் விளைவாகக் கம்யூனிசம் தோன்றியுள்ளதோ அவற்றின் தொகுப்பைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெறாமல் கம்யூனிஸ்டு முழக்கங்களையும் கம்யூனிச அறிவியல்களின் முடிவுகளையும் கற்றுத் தெரிந்து கொண்டால் போதும் என்று நினைப்பது தவறு ஆகும். மனித அறிவியல்களின் தொகுப்பிலிருந்து கம்யூனிசம் தோன்றியதற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது மார்க்சியம்.

முதன்மையாக மார்க்சினால் உருவாக்கப்பட்ட கம்யூனிச சித்தாந்தம், கம்யூனிச அறிவியல், இந்த மார்க்சிய போதனை, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு சோசலிஸ்டின் — அவர் எவ்வளவுதான் மேதை வாய்ந்தவர் என்றாலும் — படைப்பாக இருந்து விடவில்லை என்பதையும், முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான தங்கள் போராட்டத்தில் இந்த போதனையைக் கையாண்ட, உலகனைத்திலும் உள்ள இலட்சோபலட்சம், கோடானுகோடிப் பாட்டாளி மக்களின் போதனை ஆகிவிட்டது என்பதையும் நீங்கள் படித்தும் கேட்டும் இருப்பீர்கள். எல்லா வற்றிலும் புரட்சிகரமான வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த இலட்சோபலட்சம், கோடானுகோடி இதயங்களை ஆட்கொள்ள மார்க்சின் போதனையால் எப்படி முடிந்தது என்ற கேள்வியை நீங்கள் எழுப்பினால் அதற்கு நீங்கள் ஒரே விடையைத்தான் பெற முடியும்: இவ்வாறு நிகழ்ந்ததற்குக் காரணம், முதலாளித்துவத்தின் போது திரட்டப்பட்ட மனித அறிவியல்களின் நிலையான அடித்தளத்தை மார்க்ஸ் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்ததாகும். மனித சமூக வளர்ச்சி விதிகளைக் கற்றுத்தேர்ந்த மார்க்ஸ் முதலாளித் துவத்தின் வளர்ச்சி தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் அது கம்யூனிசத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பதையும் புரிந்து கொண்டார். முக்கியமானது என்னவென்றால், இந்த முதலாளித்துவ சமூகத்தின் மிக மிகத் துல்லியமான, மிக மிக விவரமான, மிக மிக ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே இதை எல்லாம் அவர் நிரூபித்தார், முந்தைய அறிவியல் தந்தவை யாவற்றையும் முழுமையாகக் கற்றது இவ்வாறு செய்ய அவருக்கு உதவியது என்பதே. மனித சமூகத்தால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தவை அனைத்தையும், ஒரு விவரத்தைக் கூடக் கவனிக்காது விடாமல், அவர் விமர்சன நோக்குடன் மாற்றி அமைத்தார். மனித சிந்தனையால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தவை எல்லாவற்றையும் அவர் புரிந்து தெளிந்தார், விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கினார், தொழிலாளர் இயக்க அனுபவத்தைக் கொண்டு சரி பார்த்தார். முதலாளித்துவ வரம்புச் சட்டங்களால் குறுக்கப்பட்டிருந்த, முதலாளித்துவ காழ்ப்புக்களுடன் இணைந்திருந்த மனிதர்கள் செய்திருக்க முடியாத முடிவுகளைச் செய்தார்.

நாம், உதாரணமாக, பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு பற்றி உரையாடும் போது இந்த விசயத்தைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மனித குலத்தின் வளர்ச்சி அனைத்திலும் உருவாக்கப்பட்ட பண்பாட்டை சரியாகத் தெரிந்து கொள்வதன் வாயிலாகவே, அதை மாற்றி அமைப்பதன் வாயிலாகவே பாட்டாளி வர்க்கப் பண்

பாட்டை நிறுவ முடியும் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளாமல், இத்தகைய புரிதல் இல்லாமல் நம்மால் இந்தப் பணியை நிறைவேற்ற இயலாது. பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு என்பது எங்கிருந்தோ திடீரென்று வந்து குதித்துவிடவில்லை. பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டு விசயத்தில் தனித் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் என்று தங்களைக் கூறிக் கொள்ளும் மனிதர்களின் கற்பனை அல்ல இது. இத்தகையவர்கள் சொல்லுவது வெறும் வெட்டிப் பேச்சு. முதலாளித்துவ சமூகம், நிலப்பிரபுத்துவ சமூகம், அதிகார வர்க்க சமூகம் ஆகியவற்றின் ஒடுக்குமுறையில் மனித குலம் திரட்டிச் சேர்த்த அறிவியல்களின் சேமிப்புக்களது விதிமுறைக்கு ஒத்த வளர்ச்சியாக விளங்க வேண்டும் பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு. இந்த எல்லாப் பாதைகளும் வழிகளும் பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாட்டுக்கு இட்டுச் சென்றன, இட்டுச் செல்கின்றன, தொடர்ந்து இட்டுச் செல்லும். மார்க்சினால் செப்பம் செய்யப்பட்ட அரசியல் பொருளாதாரம் மனித சமுதாயம் எதற்கு வந்து சேர வேண்டும் என்று எப்படிக் காட்டியதோ, வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு, பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்குப் பரிணமிப்பை எப்படிக் கூட்டிக் காட்டியதோ அப்படியேதான் இதுவும்.

இளைஞர் பிரதிநிதிகள் இடையிலும் புதிய கல்விமுறையின் சில காப்பாளர்கள் இடையிலும் பழைய பள்ளிமுறை பற்றிய தாக்குதல்களை, அது உருவேற்றும் பள்ளிமுறை என்ற குற்றச் சாட்டை, நாம் அடிக்கடி கேட்கிறோம். பழைய பள்ளிமுறையில் இருந்த நல்ல அம்சங்களை நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் அவர்களிடம் சொல்லுகிறோம். பழைய பள்ளியில் சிறுவனின் மூளையில் அளவற்ற எண்ணிக்கையில் அறிவியல்கள் சுமத்தப்பட்டன. இவற்றில் பத்தில் ஒன்பது தேவை அற்றவை. பத்தில் ஒன்று திரிக்கப்பட்டவை. இந்த அம்சத்தைப் பழைய பள்ளியிலிருந்து நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். ஆனால் நாம் கம்யூனிச முடிவுகளுடன் நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்றோ! கம்யூனிஸ்டு முழக்கங்களை மட்டும் மனப்பாடம் செய்யலாம் என்றோ! இதற்கு அர்த்தம் அல்ல. இவற்றைக் கொண்டு கம்யூனிசத்தை அமைக்க முடியாது. மனிதகுலம் உருவாக்கியுள்ள அறிவுச் செல்வம் அனைத்தினாலும் நம் மனத்தை வளப்படுத்திக் கொள்ளும்போதுதான் நாம் கம்யூனிஸ்டு ஆக முடியும்.

உருவேற்றுவது நமக்குத் தேவையில்லை. ஆனால் கல்வி பயிலும் ஒவ்வொருவரது நினைவு ஆற்றலையும் அடிப்படை மெய்

விவரங்களின் அறிவால் வளர்ப்பதும் செம்மைப்படுத்து வதும் நமக்கு வேண்டும். ஏனெனில், பெறப்பட்ட எல்லா அறிவியல் களும் கம்யூனிஸ்டின் உணர்வால் தனதாக்கிக் கொள்ளப்படா விட்டால், கம்யூனிசம் வெற்றுச் சொல் ஆகி விடும், பொருளற்ற குறிப்பலகை ஆகி விடும், கம்யூனிஸ்டு வெறும் தற்பெருமைக் காரன் ஆகி விடுவான். நீங்கள் இந்த அறிவியல் களைப் புரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. அவற்றை விமர்சன நோக்குடன் அணுகும் வகையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தேவையற்ற கூளங்களை மனத்தில் அடைத்துக் கொள்ளாமல், எந்த மெய் விவரங்கள் இல்லாமல் தற்காலத்தில் ஒருவன் கற்றவன் ஆக முடியாதோ அவை எல்லாவற்றையும் பற்றிய அறிவால் மனத்தை வளப்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு கம்யூனிஸ்டு ஆழ்ந்த, மிகக் கடினமான, பெரிய வேலை செய்யாமல், எந்த மெய் விவரங்களை விமர்சன நோக்குடன் அணுக அவன் கடமைப்பட்டவனோ அவற்றை ஆய்ந்து தெளிந்து கொள்ளாமல், தனக்குக் கிடைத்த தயாரான முடிவுகளின் அடிப்படையில் கம்யூனிசத்தைப் பற்றிப் பெருமை அடித்துக் கொள்ள நினைத்தால், அத்தகைய கம்யூனிஸ்டு பெரிதும் இரங்கத்தக்கவன். இம்மாதிரி மேலோட்டமான பார்வை நிச்சயமாக அழிவு விளைவிப்பதாகும். நான் அறிந்திருப்பது சொற்பம் என்று நான் அறிந்து கொண்டால் நிறையத் தெரிந்துக் கொள்ள முயல்வேன். ஆனால், தான் கம்யூனிஸ்டு என்றும் வேறு விசயம் எதையும் ஆழ்ந்து அறிவது தனக்குத் தேவை இல்லை என்றும் ஒருவன் சொன்னால், அவன் கம்யூனிஸ்டை எவ்வகையிலும் ஒத்தவன் ஆக மாட்டான்.

பழைய பள்ளி முதலாளிகளுக்குத் தேவையாய் இருந்த ஏவலர்களைப் பயிற்றுவித்தது. பழைய பள்ளி அறிவியலாளர்களை முதலாளிகளுக்கு உவப்பான வகையில் எழுதவும் பேசவும் கடமைப்பட்டவர்கள் ஆக்கியது. எனவே, அதை நாம் ஒழித்துக் கட்டவேண்டும் என்று ஆகிறது. ஆனால், நாம் அதை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்றால், நாம் அழிக்க வேண்டும் என்றால், மனிதகுலத்தால் திரட்டிச் சேர்க்கப்பட்டவையும் மனிதர்களுக்கு வேண்டியவையுமான எல்லாவற்றையும் நாம் அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று இதற்கு அர்த்தமா? முதலாளித் துவத்துக்குத் தேவையாய் இருந்தவற்றைக் கம்யூனிசத்துக்குத் தேவையாய் இருப்பவற்றிலிருந்து பிரித்து அறிய நாம் திறன் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்று இதற்கு அர்த்தமா?

பெரும்பான்மையினரின் விருப்பத்துக்கு எதிராக முதலாளித் துவ சமூகத்தில் நடத்தப்பட்ட பழைய உடற்பயிற்சிக் கூடத்தின் இடத்தில் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் உணர்வு பூர்வமான கட்டுப்பாட்டை நாம் வைப்போம். அவர்கள் பழைய சமூகத்தின் பால் வெறுப்பையும் இந்தப் போராட்டத்துக்காகச் சக்திகளை ஒன்று திரட்டி ஒழுங்கமைப்பதற்கான உறுதியையும் திறமையையும் விருப்பத்தையும் ஒருங்கே கொண்டிருப்பார்கள். ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பற்ற, துண்டுகளாகப் பிரிந்த, பிரமாண்டமான நாட்டின் பரப்பில் சிதறிக் கிடக்கிற பல லட்சக்கணக்கும் பல கோடிக்கணக்குமான மக்களின் விருப்பத்தைக் கொண்டு ஒன்றிணைந்த சக்தியை உருவாக்க அவர்கள் உறுதியும் திறமையும் விருப்பமும் கொண்டிருப்பார்கள். ஏனெனில் இத்தகைய ஒன்றிணைந்த சக்தி இல்லாவிட்டால் நாம் கட்டாயமாக நொறுக்கப்பட்டு விடுவோம். இந்த ஒற்றுமை இல்லாவிட்டால், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் இந்த உணர்வுபூர்வமான கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால், நம் செயல்கள் நம்பிக்கைக்கு இடமற்றது ஆகிவிடும். இது இல்லாவிட்டால் உலகு அனைத்திலும் உள்ள முதலாளிகளையும் நிலப்பிரபுக்களையும் நம்மால் வெற்றி கொள்ள முடியாது. நம்மால் அடித்தளத்தைக் கூட வலுப்படுத்த முடியாது. இந்த அடித்தளத்தின் மேல் புதிய, கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவுவது பற்றிய பேச்சுக்கே இடம் இருக்காது. இவ்வாறே பழைய பள்ளிமுறையை நிராகரித்து, இந்தப் பழைய பள்ளிமுறை மீது முற்றிலும் நியாயமான, அவசியமான வெறுப்புக் கொண்டு, பழைய பள்ளிமுறையைத் தகர்த்து விடும் விருப்பத்தை மதிக்கும் அதே சமயத்தில், பழைய பாடப்பயிற்சி, பழைய உருவேற்றல், பழைய உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றின் இடத்தில் மனித அறிவியல்களின் தொகுப்பு அனைத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளும் திறனை நாம் வைக்க வேண்டும். நம்முடைய கம்யூனிசம் மனப்பாடம் செய்தது போன்றதாக இல்லாமல் நாமாகவே சிந்தனை செய்து உருவாக்கியதாக, தற்காலக் கல்வியின் நோக்கு நிலையில் தவிர்க்க முடியாதவையாக விளங்கும் முடிவுகளைக் கொண்டதாக இருக்கும் விதத்தில் அறிவியல்களை எடுத்துக் கொள்ள நாம் திறன் பெற வேண்டும்.

கம்யூனிசத்தைக் கற்பது என்னும் பணியைப் பற்றிப் பேசும் போது முக்கியப் பணிகளை நாம் இவ்வாறு முன்வைக்க வேண்டும்.

இதை உங்களுக்கு விளக்கும் பொருட்டும் அதே சமயம் எவ்வாறு கற்க வேண்டும் என்னும் பிரச்சினையை அணுகுவதற்

காகவும் ஒரு நடைமுறை உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன். இராணுவப் பணிகளுக்கும் குடியரசைக் காக்கும் பணிகளுக்கும் அடுத்தபடியாக பொருளாதாரப் பணி இப்போது நமக்கு எதிர்ப்படும் என்பதை நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். இயந்திரத் தொழிலையும் விவசாயத்தையும் மீட்டமைக்காமல் கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவ முடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். அதிலும் அவற்றைப் பழைய முறையில் மீட்டமைத்தால் போதாது. அவற்றை நவீனமான, அறிவியலின் புத்தம் புதிய சாதனைகளின் படி அமைந்த அடித்தளத்தின் மீது மீட்டமைக்க வேண்டும். இத்தகைய அடித்தளமாக இருப்பது மின் ஆற்றல் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நாடு முழுவதும், தொழில், விவசாயத் துறைகள் அனைத்தும் மின்சாரமயம் ஆக்கப்படும்போதுதான், இந்தப் பணியை நிறைவேற்றும் போதுதான், பழைய தலைமுறையால் நிறுவப்பட முடியாத கம்யூனிச சமூகத்தை உங்களால் நிறுவ முடியும். நாடு முழுவதிலுமாக பொருளாதார மறுமலர்ச்சிப் பணி, நவீன விஞ்ஞானத்தையும் இயந்திரங்களையும் மின் ஆற்றலையும் சார்ந்த நவீனத் தொழில்நுட்ப அடிப்படையில் விவசாயத்தையும் தொழில்துறையையும் மாற்றியமைத்து மீண்டும் நிறுவும் பணி நமக்கு எதிரே இருக்கிறது.

எழுத்தறிவு இல்லாதவர்களுக்கு மின்சாரமயமாக்குவது இயலாது என்பதை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். தவிர, இதற்கு வெறும் எழுத்தறிவு மட்டும் போதாது. மின் ஆற்றல் என்பது என்ன என்று புரிந்து கொள்வது மட்டும் இதற்குப் போதாது. தொழில் துறைக்கும் விவசாயத்துக்கும், தனித்தனித் தொழில், விவசாயக் கிளைகளுக்கும் அதைத் தொழில் நுட்பரீதியாகப் பயன்படுத்துவது எப்படி என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதை நாமும் கற்க வேண்டும், உழைப்பாளி இளந்தலைமுறையினர் அனைவருக்கும் கற்பிக்க வேண்டும். உணர்வுள்ள எல்லாவிதக் கம்யூனிஸ்டுகளுக்கும் முன்நிற்கும் பணி இது. தான் கம்யூனிஸ்டு என்று நினைப்பவனும், இளங்கம்யூனிஸ்டுகள் கழகத்தில் சேர்ந்தபோது கம்யூனிசத்தை நிறுவுவதில் கட்சிக்கு உதவுவதாகவும் கம்யூனிச சமூகத்தை அமைப்பதில் இளந்தலை முறையினர் அனைவருக்கும் உதவுவதாகவும் தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதை உணர்பவனும் ஆகிய ஒவ்வொரு இளைஞனுக்கும் முன்நிற்கும் பணி இது. நவீனக் கல்வியின் அடிப்படையிலேயே இதை நிறுவ முடியும் என்பதையும் அவன் இந்த கல்வியில் தேர்ச்சி பெறாவிட்டால் கம்யூனிசம் வெறும் பகற்கனவாகவே இருந்து விடும் என்பதையும் அவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றுவது முந்தைய தலைமுறையின் பணியாக இருந்தது. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தைத் தாக்கி விமர்சிப்பதும் மக்கள்திரளிடையே அதன்பால் வெறுப்பை வளர்ப்பதும் வர்க்க உணர்வை வளர்ப்பதும் தங்கள் சக்திகளை ஒன்று திரட்டத் திறன் பெற்றிருப்பதும் முக்கியப் பணிகளாக இருந்தன. புதிய தலைமுறைக்கு முன் இருப்பது அதிகச் சிக்கலான பணி. இதோடு, முதலாளிகளின் படையெடுப்புக்கு எதிராகத் தொழிலாளர் - விவசாயிகள் ஆட்சியைக் காக்கும் பொருட்டு உங்கள் சக்திகள் அனைத்தையும் நீங்கள் ஒன்றிணைக்க வேண்டும். நீங்கள் இவ்வாறு செய்தாக வேண்டும். இதை நீங்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். கம்யூனிஸ்டுகள் இதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது போதாது. நீங்கள் கம்யூனிச சமூகத்தை நிறுவ வேண்டும். வேலையின் முதல் பாதி பல அம்சங்களில் செய்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது. பழையது அழிக்கப்பட்டு விட்டது. அதை அவ்வாறு அழிப்பது அவசியமாக இருந்தது. அது இடிபாடுகளின் குவியல் ஆகிவிட்டது. அது இடிபாடுகளின் குவியலாக மாறுவது அவசியமாய் இருந்தது. நிலம் துப்புரவாக்கப்பட்டு விட்டது. இந்த நிலத்தில் இளம் கம்யூனிஸ்டுகளின் தலைமுறை கம்யூனிச சமூகத்தைக் கட்டி அமைக்க வேண்டும். உங்களுக்கு முன் நிற்பது கட்டுமானப் பணி. நவீன அறிவியல்கள் அனைத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று, மனப்பாடம் செய்த தயாரான சூத்திரங்களிலும், யோசனைகளிலும், மருந்துச் சீட்டுக்களிலும் முன் வரைவுகளிலும் செயல் திட்டங்களிலுமிருந்து உங்கள் நேரடி வேலையை ஒன்றிணைக்கும் உயிரோட்டமுள்ள ஒன்றாகக் கம்யூனிசத்தை மாற்ற நீங்கள் வல்லவர்களானால்தான், கம்யூனிசத்தை உங்கள் நடைமுறை வேலைக்கு வழிகாட்டியாக மாற்ற நீங்கள் வல்லவர்களானால்தான், இந்தப் பணியை உங்களால் நிறைவேற்ற முடியும்.

இதுவே உங்கள் பணி. இளந்தலைமுறையின் கல்வி, போதனை, ஏற்றம் ஆகியவற்றில் நீங்கள் இதை வழிகாட்டியாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு இளைஞனும் ஒவ்வொரு இளம் பெண்ணும் கம்யூனிச சமூகத்தைக் கட்டி அமைப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். அத்தகைய இலட்சோப இலட்சம் உருவாக்குபவர்களில் நீங்கள் முதல்வர்களாக இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர், விவசாயி, இளைஞர்களின் பெருந்திரள் அனைத்தையும் கம்யூனிச நிர்மாணத்தின் இந்தச் செயலில் ஈடுபடுத்தாமல் கம்யூனிச சமூகத்தை உங்களால் நிறுவ முடியாது.

கம்ப்யூனிசத்தை நாம் எவ்வாறு கற்பிக்க வேண்டும், நமது முறைகளின் சிறப்பியல்பு எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்னும் பிரச்சினையை இங்கே நான் இயல்பாக அணுகுகிறேன்.

எல்லாவற்றுக்கும் முன்னால் கம்ப்யூனிச ஒழுக்க நெறி பற்றிய பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

நீங்கள் உங்களைக் கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகப் போதித்து வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இளைஞர் கழகத்தின் பணி, கல்வி பயில் கயிலும் ஒழுங்கமைத்துக் கொள்கையிலும், ஒன்று இணைகையிலும் இந்த இளைஞர்கள் தங்களையும் தங்களைத் தலைவராக மதிப்பவர்கள் அனைவரையும் போதித்துப் பயிற்றும் வகையில், கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகப் போதித்துப் பயிற்றும் வகையில் தனது நடைமுறைச் செயலை அமைத்துக் கொள்வதாகும். தற்கால இளைஞர்களின் போதனை, கல்வி, பயிற்சி யாவும் அவர்களுக்குக் கம்ப்யூனிச ஒழுக்க நெறியைப் பயிற்றுபவையாக இருக்க வேண்டும்.

ஆனால் கம்ப்யூனிச ஒழுக்கநெறி நிலவுகிறதா? கம்ப்யூனிச நீதி நெறி நிலவுகிறதா? சந்தேகமின்றி நிலவுகிறது. நம்மிடம் சொந்த ஒழுக்க நெறி இல்லை என்று அடிக்கடி புனைந்து உரைக்கப் படுகிறது. கம்ப்யூனிஸ்டுகளாகிய நாம் எல்லாவித ஒழுக்க நெறியையும் மறுக்கிறோம் என்று முதலாளித்துவ வர்க்கம் நம் மீது மிக அடிக்கடி குற்றம் சாட்டுகிறது. இது கருதுகோள்களில் மாறாட்டம் செய்யும் உத்தி, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் கண்களில் மண்தூவும் தந்திரம்.

எந்த அர்த்தத்தில் நாம் ஒழுக்கநெறியை மறுக்கிறோம், நீதி நெறியை மறுக்கிறோம்?

இந்த நீதிநெறி கடவுளின் ஆணையால் ஏற்பட்டது என்று முதலாளித்துவ வர்க்கம் பிரசாரம் செய்து வந்தது. அந்த அர்த்தத்தில் நாம் அதை மறுக்கிறோம். இந்த வகையில் நாங்கள் கடவுளை நம்பவில்லை என்று நாம் சந்தேகமின்றிச் சொல்கிறோம். மத குருக்களும், நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் தங்கள் சுரண்டும் நலன்களைப் பெறுவதற்காகக் கடவுளின் பெயரால் பேசி வந்தார்கள் என்பதை நாம் மிக நன்றாக அறிவோம்; அல்லது இந்த ஒழுக்க நெறியை நீதிநெறி விதிகள் என்றோ, கடவுளின் கட்டளைகள் என்றோ கூறுவதற்குப் பதில் கருத்துமுதல்வாத, அல்லது அரைக்கருத்துமுதல்வாதச் சொற்றொடர்களின் அடிப்படையில் இதை அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். கடவுளின் கட்டளைகள் என்னும்

சுருத்தை, அர்த்தத்தையே இந்தச் சொற்றொடர்கள் எப்போதும் கொடுத்தன.

மனிதாபிமானத்துக்குப் புறம்பான, வர்க்கத்துக்குப் புறம்பான சுருதுகோளிலிருந்து பெறப்பட்ட இத்தகைய எல்லாவித நீதி நெறியையும் நாம் மறுக்கிறோம். இது ஏமாற்று என்று நாம் கூறுகிறோம். இது வஞ்சகம் என்றும் நிலப்பிரபுக்களதும் முதலாளிகளதும் நலன்களுக்காகத் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் மூளைகளைக் குழப்புவது இது என்றும் நாம் சொல்லுகிறோம்.

நமது நீதிநெறி பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்ட நலன்களுக்கு முற்றிலும் பொருத்தப்பாடானது என்று நாம் கூறுகிறோம். நமது நீதிநெறி பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்ட நலன்களிலிருந்து பெறப்படுகிறது.

பழைய சமூகம் எல்லாத் தொழிலாளர்களும், விவசாயிகளும், நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் சுரண்டப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இதைத் தகர்ப்பது நமக்கு அவசியமாய் இருந்தது, நாம் இவர்களை வீழ்த்த வேண்டி இருந்தது. ஆனால் இவ்வாறு செய்வதற்கு ஒன்றிணைவு ஏற்படுத்துவது தேவைப்பட்டது. கடவுள் இத்தகைய ஒன்றிணைப்பை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

தொழிற்சாலைகளும், ஆலைகளும் மட்டுமே, பழைய உறக்கத்திலிருந்து விழிப்பூட்டப் பெற்று, பயிற்சி பெற்ற பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமே இத்தகைய ஒன்றிணைப்பைத் தர முடிந்தது. இந்த வர்க்கம் உருவானபோதுதான் மக்கள்திரள் இயக்கம் தொடங்கியது. இதன் விளைவாக நாம் இப்போது காண்பது, அதாவது எல்லாவற்றிலும் பலவீனமான நாடு ஒன்றில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வெற்றி நிகழ்ந்தது. உலகு அனைத்தினதும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தாக்குதலை மூன்று ஆண்டுகள் எதிர்த்துப் போராடித் தன்னைக் காத்துக் கொண்டது இந்தப் பாட்டாளி வர்க்கம். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி உலகு அனைத்திலும் எவ்வாறு வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம். பாட்டாளி வர்க்கம் மட்டுமே ஒன்று சேர்ந்த சக்தியை உருவாக்க முடியும். துண்டுகளாகப் பிரிந்து சிதறிய விவசாயிகள் சமூகம் இந்தச் சக்தியைப் பின்பற்றும், சுரண்டுவோரின் எல்லாத் தாக்குதல்களையும் இந்தச் சக்தி எதிர்த்து உறுதியாக நின்றது என்று அனுபவத்தின் அடிப்படையில் நாம் இப்போது கூறுகிறோம். இந்த வர்க்கம்தான் உழைப்பாளி மக்கள்திரளினருக்கு ஒன்று சேரவும், ஒற்றுமைப்

படவும் கம்யூனிச சமூகத்தை இறுதியாகக் காத்து, இறுதியாக வலுப்படுத்தி, அதை முற்றாகக் கட்டி முடிக்கவும் உதவ முடியும்.

மனித சமூகத்துக்கு வெளியே இருந்து எடுக்கப்பட்ட நீதிநெறி எங்களுக்கு பொருத்தமில்லை, இது ஏமாற்று என்று இதனால்தான் நாம் சொல்லுகிறோம். எங்களுடைய நீதிநெறி பாட்டாளிகளின் வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு பொருத்தபாடுடையது.

இந்த வர்க்கப் போராட்டம் எதில் அடங்கி இருக்கிறது? ஜாரை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றுவது, முதலாளிகளை ஆட்சியிலிருந்து அகற்றுவது, முதலாளிகளின் வர்க்கத்தை அழிப்பது இந்தப் போராட்டத்தின் நோக்கம்.

பொதுவாகவே வர்க்கங்கள் என்பவை எவை? சமூகத்தின் ஒரு பகுதி மறு பகுதியின் உழைப்பைத் தனக்கு உரித்தாக்கிக் கொள்ள உதவுபவை இவை. சமூகத்தின் ஒரு பகுதி நிலம் அனைத்தையும் தனக்கு உரித்தாக்கிக் கொண்டால், நிலப்பிரபுக்கள், விவசாயிகள் என்னும் வர்க்கங்கள் தோன்றுகின்றன. சமூகத்தின் ஒரு பகுதி தொழிற்சாலைகளையும், ஆலைகளையும் சொந்தமாகக் கொண்டு, பங்குப் பத்திரங்களையும் மூலதனங்களையும் உடைமையாகக் கொண்டிருந்து, மறு பகுதி இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்தால், முதலாளிகள், பாட்டாளிகள் என்ற வர்க்கங்கள் ஏற்படுகின்றன.

ஜாரை விரட்டி அடிப்பது கடினமாய் இல்லை. இதற்குச் சில நாட்களே தேவைப்பட்டன. நிலப்பிரபுக்களை விரட்டி அடிப்பதும் மிகக் கடினமாய் இல்லை. இதைச் சில மாதங்களில் செய்ய முடிந்தது. முதலாளிகளையும் விரட்டி அடிப்பது மிகக் கடினமாய் இல்லை, ஆனால் வர்க்கங்களை ஒழிப்பது ஒப்பிட முடியாத அளவு அதிகக் கடினமானது. தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் என்ற பிரிவு இன்னமும் எஞ்சி இருக்கிறது. விவசாயி தனிப்பட்ட துண்டு நிலத்தில் அமர்ந்து கொண்டு அதிகப்படி தானியத்தை, அதாவது தனக்கோ தன் கால்நடைகளுக்கோ தேவை இல்லாத தானியத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டால், மற்றவர்கள் எல்லோரும் தானியம் இல்லாதிருந்து விட்டால், அப்போது விவசாயி சுரண்டுபவனாக மாறிவிடுகிறான். அவன் தனக்கு எவ்வளவு அதிக தானியம் வைத்துக் கொள்கிறோனோ, அவனுக்கு அவ்வளவு இலாபம். மற்றவர்கள் பட்டினி கிடந்தால் கிடக்கட்டும்: "இவர்கள் எவ்வளவு அதிகம் பட்டினி கிடப்பார்களோ அவ்வளவு அதிக விலைக்கு இந்த தானியத்தை விற்பேன்" என்று அவன் எண்ணுவான். எல் லோரும்

பொது நிலத்திலும் பொதுத் தொழிற்சாலைகளிலும் ஆலைகளிலும் ஒரே பொதுத் திட்டப்படி, பொது ஒழுங்கு முறைக்கு இணங்க வேலை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்வது எளிதா?

ஜாரையும் நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் விரட்டுவது போன்று எளிதாக இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பது முடியாது என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள். இதற்குப் பாட்டாளி வர்க்கம் விவசாயிகளின் ஒரு பகுதியினருக்கு மறு பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். புதிதாகக் கற்பிக்க வேண்டும். கூலி-ஏழை விவசாயிகளாய் இருப்பவர்களைத் தயார்படுத்தி, பணக்காரர்களும் மற்றவர்களின் தேவைகளைப் பயன்படுத்தி இலாபம் திரட்டுபவர்களுமான விவசாயிகளின் எதிர்ப்பை முறியடிக்க வேண்டும். ஆகவே, நாம் ஜாரைக் கவிழ்த்து விட்டோம், நிலப்பிரபுக்களையும் முதலாளிகளையும் அகற்றி விட்டோம் என்பதால் நமது பணி நிறைவேறிவிடவில்லை. நாம் பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என அழைக்கும் அமைப்பின் பணி இதிலேயே அடங்கி இருக்கிறது.

வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. அது தன் வடிவங்களை மட்டுமே மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பழைய சுரண்டுவோர் திரும்பி வந்துவிடக்கூடாது, அரசியல் அறிவற்றுத் துண்டுகளாகச் சிதறி இருக்கும் விவசாயிகள் ஒரே கூட்டாக ஒன்றுபட வேண்டும் என்பதற்காக நடக்கிறது பாட்டாளிகளின் இந்த வர்க்கப் போராட்டம். வர்க்கப் போராட்டம் தொடர்ந்து நடக்கிறது. எல்லா நலன்களையும் இந்தப் போராட்டத்துக்கு அடிப்படுத்துவது நம் பணி. நமது கம்யூனிஸ்டு நீதிநெறியையும் நாம் இந்தப் பணிக் கே அடிப்படுத்துகிறோம். நாம் சொல்லுகிறோம்: பழைய சுரண்டுவோர் சமூகத்தை அழிக்கவும், கம்யூனிஸ்டுகளின் புதிய சமூகத்தை அமைத்துவரும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை மையமாகக் கொண்டு எல்லா உழைப்பாளிகளையும் ஒன்று திரட்டவும் உதவுவதே இந்த நீதிநெறி.

இந்தப் போராட்டத்தில் எது பயன்படுகிறதோ, எல்லா வகையான சுரண்டலுக்கும் எதிராகவும், எல்லா வகையான சிறு உடைமைக்கும் எதிராகவும் உழைப்பாளிகளை எது ஒன்று சேர்க்கிறதோ அதுவே கம்யூனிஸ்டு நீதிநெறி. ஏனெனில் சமூகம் அனைத்தினதும் உழைப்பினால் உருவாக்கப்பட்டதைச் சிறு உடைமை ஒரு நபரின் கைகளில் கொடுக்கிறது. நமது சமூகத்தில் நிலம் பொது உடைமையாகக் கருதப்படுகிறது.

இந்தப் பொது உடைமையிலிருந்து ஒரு குறித்த துண்டை நான் எடுத்துக் கொண்டு எனக்குத் தேவையானதைப் போல இரு மடங்கு அதிக தானியத்தை அதில் விளைவித்து, உபரி தானியத்தைக் கொண்டு கள்ள வியாபாரம் செய்கிறேன் என்றால்? பசித்தவர்கள் எத்தனை அதிகமோ அத்தனை அதிக விலை தருவார்கள் என்று நான் கணக்கிட்டால்? அப்போது நான் கம்யூனிஸ்டாக நடந்து கொள்கிறேனா என்ன? இல்லை, சுரண்டுபவனாக, தனி உடைமையாளனாக நான் நடந்து கொள்கிறேன். இதை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். இதை இப்படியே இருக்க விட்டால், முந்தைய புரட்சிகளில் பலமுறை நடந்தது போல எல்லாம் பின்னுக்கு, முதலாளிகளின் ஆட்சிக்கு, முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சிக்குச் செல்லும். முதலாளிகளினதும் சிறு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினதும் ஆட்சி மீண்டும் நிலைபெற விடாது தடுப்பதற்குச் சில்லறை வர்த்தகத்துக்கு இடம் தரக்கூடாது, தனி நபர்கள் மற்றவர்களைச் சுரண்டி இலாபம் சம்பாதிக்காதிருப்பது இதற்கு அவசியம். உழைப்பாளிகள் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் ஒன்றிணைந்து கம்யூனிஸ்டு சமூகமாக அமைவது இதற்குத் தேவை. கம்யூனிஸ்டு இளைஞர்களின் ஐக்கியத்தினதும் நிறுவனத்தினதும் முக்கியப் பணியாக விளங்கும் முதன்மையான தனிச் சிறப்பு இதுவே ஆகும்.

ஒன்று நீ மற்றவனைக் கொள்ளை அடிப்பாய், இல்லாவிட்டால் மற்றவன் உன்னைக் கொள்ளை அடிப்பான், ஒன்று நீ மற்றவனுக்காக வேலை செய்வாய், இல்லாவிட்டால் அவன் உனக்காக வேலை செய்வான். ஒன்று நீ அடிமைச் சொந்தக்காரன், இல்லாவிட்டால் நீ அடிமை என்னும் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் பழைய சமூகம் அமைந்திருந்தது. அந்த சமூகத்தில் போதித்துப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்கள், ஒரு வகையில் சொன்னால் தாய்ப் பாலுடனேயே உளப்பாங்கு களையும் வழக்கத்தையும் கருது கோளையும் - ஒன்று அடிமைச் சொந்தக்காரன், இல்லாவிட்டால் அடிமை, அல்லது சிறு உடைமையாளன், சிறு பணியாளன், சிறு அலுவலன், அறிவு ஜீவி என்ற கருதுகோளையும் - கிரகித்துக் கொள்கிறார்கள். சுருங்கக் கூறின் தனக்கு வேண்டியதைப் பெறுவதில் மட்டுமே அக்கறை கொள்பவனாக, மற்றவர்கள் என்ன ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று நினைப்பவனாக ஒவ்வொரு வனும் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறான்.

நான் இந்த நிலப் பகுதியில் வரவு செலவு செய்கிறேன் என்றால் வேறு பகுதி பற்றி அக்கறை இல்லை. மற்றவன் பட்டினி கிடப்பான் என்றால் இன்னும் நல்லது. நான் என் தானியத்தை

அதிக விலைக்கு விற்பேன். நான் மருத்துவன், பொறியாளன், பள்ளி ஆசிரியன், அலுவலன் என்ற முறையில் எனக்கு உரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்றால் மற்றவனைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. உடைமையாளர்களின் ஆட்சிக்கு ஒத்துப் போவதனால், அவர்களுக்கு இணக்கமாக நடந்து கொள்வதால் நான் என் இடத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியலாம். ஒருவேளை நான் முன்னேறவும் முதலாளியாகவும் கூட முடியலாம். இத்தகைய மனப்பாங்கும் இத்தகைய மனநிலையும் கம்யூனிஸ்டிடம் இருக்க முடியாது. நாம் சொந்த பலம் கொண்டு நம்மைக் காத்துக் கொள்ளவும் புதிய சமூகத்தைக் கட்டி அமைக்கவும் வல்லவர்கள் என்று தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நிரூபித்த போது புதிய கம்யூனிசப் பயிற்சி அக்கணமே தொடங்கி விட்டது. இது சுரண்டுவோருக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பயிற்சி, தன்னலமிகளுக்கும் சிறு உடைமையாளர்களுக்கும் எதிராக, நான் என் சொந்த இலாபத்தை முயன்று பெறுகிறேன், மற்ற விசயங்களில் எனக்கு எவ்வித அக்கறையும் கிடையாது என்று சொல்லும் மனப் பாங்குக்கும் வழக்கங்களுக்கும் எதிராகப் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் கூட்டு ஏற்படுத்துவதற்கான பயிற்சி.

வளர்ந்து வரும் இளம் தலைமுறை கம்யூனிசத்தை எப்படிக்கற்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு விடை இதில் அடங்கி இருக்கிறது.

தனது போதனையின், பயிற்சியின், கல்வியின் ஒவ்வொரு அடியையும் பழைய சுரண்டுவோர் சமூகத்துக்கு எதிராகப் பாட்டாளிகளதும் உழைப்பாளிகளதும் இடையறாத போராட்டத்துடன் இணைப்பதன் வாயிலாக மட்டுமே இந்தத்தலைமுறை கம்யூனிசத்தைக் கற்க முடியும். நீதிநெறி பற்றி நம்மிடம் கூறப்படும்போது நாம் பின்வருமாறு சொல்லுகிறோம்: கம்யூனிஸ்டுக்கு நீதிநெறி முழுவதும் இந்த ஒன்றிணைந்த, ஒருமைப்பாடு உள்ள கட்டுப்பாட்டிலும் சுரண்டுவோருக்கு எதிராக உணர்வுபூர்வமான மக்கள் திரள் போராட்டத்திலுமே இருக்கிறது. நிலையான நீதிநெறியில் நமக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. நீதிநெறி பற்றிய எல்லா வகைக் கதைகளிலும் உள்ள வஞ்சகத்தை நாம் அம்பலப்படுத்துகிறோம். மனித சமூகத்தை உயர்த்தவும் உழைப்பைச் சுரண்டலிலிருந்து விடுவிக்கவுமே நீதிநெறி பயன்படுகிறது.

இதைச் செயல்படுத்துவதற்கு, முதலாளித்துவ வர்க்கத்துடன் கட்டுப்பாடுள்ளதுணிந்த போராட்டத்தின் சூழ்நிலையில் அரசியல்

உணர்வு பெற்றவர்களாக மாறத் தொடங்கிய இளைஞர்களின் தலை முறை தேவை. இந்தப் போராட்டத்தில் அது உண்மையான கம்யூனிஸ்டுகளைப் பயிற்றுவிக்கும். அது தனது போதனையிலும் கல்வியிலும் பயிற்சியிலும் ஒவ்வொரு அடியையும் இந்தப் போராட்டத்துக்கு அடிப்படுத்தவும் இதனுடன் இணைக்கவும் வேண்டும். கம்யூனிஸ்டு இளைஞர்களின் பயிற்சி நீதிநெறி பற்றிய எல்லா வகையான இனிப்பூட்டும் பேச்சுக்களையும் விதிகளையும் அவர்களுக்கு முன் வைப்பதில் அடங்கி இருக்கக் கூடாது. பயிற்சி இதில் அடங்கி இருக்கவில்லை. தங்கள் தாய் தந்தையர் நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் ஒடுக்குமுறையின் கீழ் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்பதை மக்கள் கண்டபோது, சுரண்டுவோருக்கு எதிராகப் போராட்டம் தொடங்கியவர்கள் மீது பொழிந்த சித்திரவதைகளை மக்கள் தாங்களே அனுபவித்தபோது, வென்றவற்றைக் காப்பாற்றி வைத்துக் கொள்வதற்காக இந்தப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு எத்தகைய தியாகங்கள் புரிய வேண்டி இருந்தது என்பதையும் நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் எத்தகைய வெறி கொண்ட பகைவர்கள் என்பதையும் அவர்கள் கண்டபோது, இந்த மனிதர்கள் இந்தச் சூழ்நிலையில் கம்யூனிஸ்டுகளாகப் பயிற்சி பெற்றார்கள். கம்யூனிசத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் நிறைவேற்றுதற்குமான போராட்டம் கம்யூனிச நீதிநெறியின் அடிப்படையாக விளங்குகிறது. கம்யூனிசப் பயிற்சி, கல்வி, போதனை ஆகியவற்றின் ஆதாரமும் இதுவே. கம்யூனிசத்தை எப்படிக்க கற்க வேண்டும் என்ற கேள்விக்கு விடை இதில்தான் அடங்கி இருக்கிறது.

போதனையும், பயிற்சியும் கல்வியும் பள்ளியில் மட்டுமே புகட்டப் பெற்று, கொந்தளிப்புள்ள வாழ்க்கையிலிருந்து துண்டிக்கப் பெற்றிருந்தால் நாம் அதை நம்ப மாட்டோம். தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் நிலப்பிரபுக்களாலும் முதலாளிகளாலும் ஒடுக்கப்பட்டு வரும் வரையில், பள்ளிக் கூடங்கள் நிலப்பிரபுக்களின் முதலாளிகளின் கைகளில் இருந்து வரும் வரையில் இளைஞர் தலைமுறை குருடாகவும் இருளில் ஆழ்ந்ததாகவும் இருந்து வரும். ஆனால் நமது பள்ளி இளைஞர்களுக்கு அறிவியல்களின் அடிப்படைகளையும் கம்யூனிசக் கருத்தோட்டங்களைத் தாமே செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளும் திறனையும் அளிக்க வேண்டும். அவர்களைக் கல்வித் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் ஆக்க வேண்டும். மனிதர்கள் கல்வி பயிலும் காலத்தில் நமது பள்ளி அவர்களைச் சுரண்டுவோரிடமிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான போராட்டத்தில் பங்காற்றுவவர்கள் ஆக்க வேண்டும்.

கம்ப்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் தனது போதனை, பயிற்சி, கல்வி ஆகியவற்றின் ஒவ்வொரு அடியையும் சுரண்டுவோருக்கு எதிராக எல்லா உழைப்பாளிகளையும் பொதுப் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதுடன் இணைத்தால்தான் அது தன் பெயரை, தான் கம்ப்யூனிஸ்டு இளம் தலைமுறையினரின் கழகம் என்பதை மெய்ப்பிக்கும். ஏனெனில் ஒரு விசயத்தை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். அதாவது, ரசியா தன்னந்தனித் தொழிலாளர் குடியரசாக இருக்க, எஞ்சிய உலகு அனைத்திலும் பழைய முதலாளித்துவ அமைப்பு முறை நிலவும் வரை நாம் அவற்றைவிட பலம் குறைந்தவர்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் புதிய தாக்குதல் நடக்கும் அபாயம் நமக்கு எதிர்ப்படும். நாம் ஒற்றுமையாகவும், ஒருமனதாகவும் இருக்கக் கற்றால்தான் அடுத்துவரும் போராட்டத்தில் நாம் வெல்வோம். இவ்வாறு உரமேற்றிக் கொண்டபின் உண்மையிலேயே பிறரால் வெல்ல முடியாதவர்கள் ஆகிவிடுவோம். எனவே, கம்ப்யூனிஸ்டாக இருப்பது என்றால் இளம் தலைமுறையினர் எல்லோரையும் ஒழுங்கமைத்து ஒன்று சேர்ப்பதும் இந்தப் போராட்டத்தில் பயிற்சிக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் உதாரணம் காட்டுவதும் ஆகும். அப்போது நீங்கள் கம்ப்யூனிச சமூகம் என்னும் கட்டிடத்தின் கட்டுமானத்தைத் தொடங்கவும், முடிவுவரை நடத்திச் செல்லவும் வல்லவர் ஆவீர்கள்.

இந்த விசயத்தை உங்களுக்கு இன்னும் தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு ஓர் உதாரணம் காட்டுகிறேன். நாம் நம்மைக் கம்ப்யூனிஸ்டுகள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறோம். கம்ப்யூனிஸ்டு என்பவன் யார்? கம்ப்யூனிஸ்டு என்பது இலத்தீன் சொல். கம்ப்யூனிசம் என்றால் பொதுவான என்று அர்த்தம். கம்ப்யூனிச சமூகம் என்றால், நிலம், தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் பொதுவானவை, உழைப்பு பொதுவானது என்று பொருள். இதுதான் கம்ப்யூனிசம்.

ஒவ்வொருவரும் தனித் துண்டு நிலத்தில் தன் விவசாயத்தை நடத்தினால் உழைப்பு பொதுவானதாக இருக்க முடியுமா? பொது உழைப்பை எடுத்த எடுப்பில் உண்டாக்கி விட முடியாது. இது நடக்காத காரியம். இது ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்து விடாது. இதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும், பாடுபட வேண்டும், இதை உருவாக்க வேண்டும். போராட்டத்தின் போக்கில் இது உருவாகும். இது பழைய புத்தகம் அல்ல - புத்தகத்தை எவனும் நம்ப மாட்டான். இது சொந்த வாழ்க்கை அனுபவம். கல்சாக்கும் தினீக் கினும் சைபீரியாவிலிருந்தும் தெற்கிலிருந்தும் படை எடுத்து வந்த போது விவசாயிகள் அவர்கள்தரப்பில் இருந்தார்கள். போல்சுவியம்

அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஏனென்றால் போல்சவிக்குகள் நிலையான விலைக்கு தானியத்தை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் சைபீரியாவிலும் உக்ரைனிலும் கல்சாக்கினதும் தினீக்கினதும் ஆட்சியை விவசாயிகள் அனுபவித்ததால் விவசாயிக்கு இரண்டில் ஒன்று தவிரத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள்: ஒன்று, அவன் முதலாளியின் தரப்பில் சேர வேண்டும். முதலாளி அவனை நிலப்பிரபுவிடம் அடிமையாக ஒப்படைப்பான். இல்லாவிட்டால், தொழிலாளியை ஆதரிக்க வேண்டும். தொழிலாளி தேனாறும் பாலாறும் பெருகும் என்று ஆசை காட்டுவதில்லை. எஃகுக் கட்டுப்பாட்டையும் கடினமான போராட்டத்தில் உறுதியையும் அவன் கோருகிறான். ஆனால் முதலாளிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் அடிமையாயிருக்கும் நிலையிலிருந்து அவன் விவசாயியை விடுவித்து விடுவான். அரசியல் அறிவற்ற விவசாயிகள் கூடச் சொந்த அனுபவத்தின் மூலம் இதைப் புரிந்து கொண்டு நேரில் கண்டதும் அவர்கள் துன்பகரமான படிப்பினை வாயிலாக அரசியல் உணர்வு பெற்று, கம்யூனிசத்தின் ஆதரவாளர்கள் ஆனார்கள். கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் இத்தகைய அனுபவத்தையே தன் எல்லாச் செயல்களுக்கும் அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் என்ன கற்க வேண்டும், பழைய பள்ளியிலிருந்தும் பழைய அறிவியலிலிருந்தும் நாம் எதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்விகளுக்கு நான் விடை அளித்தேன். இதை எப்படிச் கற்க வேண்டும் என்னும் கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல முயல்கிறேன். பள்ளி நடவடிக்கையின் ஒவ்வொரு அடியையும், பயிற்சிக்கும், கல்விக்கும், போதனைக்கும் உரிய ஒவ்வொரு அடியையும் சுரண்டு வோருக்கு எதிராக எல்லா உழைப்பாளிகளுடைய போராட்டத் துடன் பிரிக்க முடியாதவாறு இணைப்பதன் மூலமே கற்க வேண்டும்.

இந்தக் கம்யூனிசப் பயிற்சி எப்படி நடக்க வேண்டும் என்பதை ஏதேனும் ஓர் இளைஞர் நிறுவனத்தின் அனுபவத்திலிருந்து எடுத்த உதாரணங்களைக் கொண்டு உங்களுக்குக் கண்கூடாகக் காட்டுகிறேன். எழுத்தறிவின்மையை அகற்றுவது பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். எழுத்தறிவு இல்லாத நாட்டில் கம்யூனிசத்தைக் கட்டி அமைப்பது முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். சோவியத் ஆட்சி உத்தரவு இடுவதோ, கட்சி குறித்த முழக்கத்தைக் கிளப்புவதோ, சிறந்த ஊழியர்களின் ஒரு பகுதியை இந்த வேலை

யில் ஈடுபடுத்துவதோ போதாது. இளைஞர் கழக உறுப்பினர் களான வாலிபர்கள், இது நம் வேலை, நாம் ஒன்று சேர்ந்து நாட்டுப்புறம் செல்வோம், எழுத்தறிவின்மையை அகற்றுவோம், நமது வளரும் தலைமுறையில் எழுத்தறிவற்றவர்கள் இல்லாத வாறு செய்வோம் என்று சொல்லும்படி செய்வதே கம்யூனிசம் ஆகும். வளரும் இளைஞர்களின் செயல்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படுவதற்கு நாம் முயல்கிறோம். எழுத்தறிவின்மையால் இருண்ட ரசியாவை, எழுத்தறிவு பெற்ற நாடாக விரைவில் மாற்றுவது முடியாது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் இளைஞர் கழகம் இந்த வேலையை மேற்கொண்டால், இளைஞர்கள் அனைவரும் எல்லோருடைய நன்மைக்காகவும் பாடுபட்டால் 4,00,000 இளைஞர்களை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட இந்தக் கழகம், கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் என்று அழைக்கப்பட உரிமை உள்ளதாகும். குறித்த அறிவியல்களில் தேர்ச்சி பெற்ற பின், எழுத்தறிவின்மை இருளிலிருந்து தாமே விடுதலை பெற முடியாத இளைஞர்களுக்கு உதவுவதும் கழகத்தின் பணி ஆகும். இளைஞர் கழக உறுப்பினராய் இருப்பதன் அர்த்தம், தனது வேலையையும் தன் சக்திகளையும் பொது நோக்கத்துக்கு வழங்கும் வகையில் பணிகளை நடத்துவது ஆகும். கம்யூனிசப் பயிற்சி இதில்தான் அடங்கி இருக்கிறது. இம்மாதிரி வேலைகளில்தான் இளைஞன் அல்லது இளம் பெண் உண்மையான கம்யூனிஸ்டாக மாறுவர். இந்த வேலையால் அவர்கள் நடைமுறை வெற்றிகள் பெற முடிந்தால்தான் அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆவார்கள்.

உதாரணத்துக்கு நகர்ப்புறக் காய்கறித் தோட்ட வேலையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இது ஒரு வேலை இல்லையா என்ன? இது கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகத்தின் பணிகளில் ஒன்று. மக்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள், தொழிற்சாலைகளிலும், ஆலைகளிலும் பட்டினி. பஞ்சத்திலிருந்து தப்புவதற்குக் காய்கறித் தோட்டங்களை விரிவாக்க வேண்டும். ஆனால் விவசாயம் பழைய முறையில் செய்யப்படுகிறது. அதிக உணர்வுள்ள நபர்கள் இந்த வேலையில் ஈடுபடுவது அவசியம். அப்போது காய்கறித் தோட்டங்கள் பெருகுவதையும் அவற்றின் பரப்பு விரிவடைவதையும் பலன்கள் மேம்படுவதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். இந்தக் பணியில் கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் ஊக்கத்துடன் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு கழகமும் அல்லது கழகத்தின் ஒவ்வொரு மையக் குழுவும் இந்த வேலையைத் தங்கள் வேலையாச கருதவேண்டும்.

கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் எல்லாவித வேலையிலும் உதவி அளிப்பதும் தனது முன்முயற்சியைக் காட்டுவதுமான முன்னணிக் குழுவாக இருக்க வேண்டும். எந்தத் தொழிலாளியும் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் போதனையை ஒருக்கால் புரிந்து கொள்ளா விட்டாலும், அவர்களுடைய போதனையை உடனே ஒருவேளை நம்பாவிட்டாலும், அவர்களுடைய நேரடி வேலையில், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளில், தனக்கு சரியான வழிகாட்டுபவர்கள் இவர்களே என்பதை அவர் காணும்படியாகக் கழகம் இருக்க வேண்டும்.

கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் எல்லாத் துறைகளிலும் தன் வேலையை இம்மாதிரி அமைத்துக் கொள்ள முடியாவிட்டால் அது பழைய, முதலாளித்துவ வழியில் தடுமாறுகிறது என்று அர்த்தமாகும். கம்யூனிச போதனையிலிருந்து பெறப்படும் பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் உழைப்பாளிகளுக்கு உதவும் பொருட்டு நமது பயற்சி சுரண்டுவோருக்கு எதிராக உழைப்பாளிகளின் போராட்டத்துடன் இணைய வேண்டும்.

கழக உறுப்பினர்கள் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தின் ஒவ்வொரு மணியையும் காய்கறித் தோட்டத்தைச் சீர்படுத்துவதில் செலவிட வேண்டும், அல்லது ஏதேனும் தொழிற்சாலையிலோ ஆலையிலோ இளைஞர்களுக்குப் போதனை அளிப்பது முதலியவற்றை ஒழுங்கமைக்க வேண்டும். வறுமையும் தாழ்வும் உள்ள நாடாக இருப்பதிலிருந்து ரசியாவைச் செல்வ வளம்மிக்க நாடாக மாற்ற நாம் விரும்புகிறோம். கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் தனது கல்வியையும் தனது போதனையையும் தனது பயிற்சியையும் தொழிலாளர், விவசாயிகளின் உழைப்புடன் இணைக்க வேண்டும். அது தன் பள்ளியில் அடைபட்டு இருக்கக் கூடாது. கம்யூனிச நூல்களையும் சிற்றேடுகளையும் படிப்பதோடு அது நின்றுவிடக் கூடாது. தொழிலாளர்களோடும் விவசாயிகளோடும் சேர்ந்து உழைப்பதனால்தான் உண்மையான கம்யூனிஸ்டு ஆக முடியும். இளைஞர் கழகத்தில் சேர்ந்தவர் ஒவ்வொருவரும் எழுத்தறிவு பெற்றவர், அதோடு உழைக்கவும் வல்லவர் என்பதை எல்லோரும் காண வேண்டும். நாம் பழைய பள்ளியிலிருந்து பழைய குருகுல முறையை அகற்றிவிட்டு அதன் இடத்தில் உணர்வுபூர்வமான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதையும் ஒவ்வொரு இளைஞனும் சனிக்கிழமை இலவசப் பொது உழைப்பில் பங்கு கொள்வதையும், மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு

இளைஞர்கள் ஒவ்வொரு நகர்ப்புறப் பண்ணையையும் எப்படிப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும், மக்கள் எல்லோரும் காணும் போது உழைப்பை முன்பு பார்த்தது போல் இன்றி வேறுவிதமாகப் பார்ப்பார்கள்.

கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகத்தின் பணி கிராமத்திலோ அல்லது தன் வட்டாரத்திலோ - ஒரு சிறு உதாரணத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன் - துப்புரவுக்கு வகை செய்வதில் அல்லது உணவுப் பண்டங்களை வினியோகிப்பதில் உதவிக்கு ஏற்பாடு செய்வதாகும். பழைய முதலாளித்துவ சமூகத்தில் இது எவ்வாறு செய்யப் பட்டது? ஒவ்வொருவனும் தனக்காக மட்டுமே வேலை செய்தான். அங்கே முதியவர்களும் நோயாளிகளும் இருக்கிறார்களே! என்று எவனும் கவனிக்கவில்லை. அல்லது எல்லா வேலையும் மாதர்களின் தோள்கள் மீது சுமத்தப்பட்டது. இந்தக் காரணத்தால் மாதர்கள் நசுக்கவும் அடிமையாக்கவும்பட்ட நிலைமையில் இருந்தார்கள். இதற்கு எதிராக யார் போராட வேண்டும்? இளைஞர் கழகங்கள்தாம். அவை பின்வருமாறு கூற வேண்டும்: நாங்கள் இதை மாற்றுவோம். நாங்கள் இளைஞர் பிரிவுகளை ஒழுங்கமைப்போம். இவை துப்புரவுக்கு வகை செய்வதிலும், உணவுப் பண்டங்களை வினியோகிப்பதிலும் உதவும். முறையாக வீடுகளைச் சுற்றி வரும். சமூகம் முழுவதன் நன்மைக்காகவும் இவை ஒழுங்கமைந்த முறையில் செயலாற்றும். சக்திகளைச் சரியாகப் பயன்படுத்துவதன் வாயிலாக, உழைப்பு ஒழுங்கமைந்த உழைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டும்

எதன் பிரதிநிதிகளுக்கு இப்போது கிட்டத்தட்ட ஐம்பது வயது ஆகிறதோ அந்தத் தலைமுறை கம்யூனிச சமூகத்தைக் காணலாம் என்று எண்ண முடியாது. அதற்குள் இந்தத் தலைமுறை மடிந்து விடும். இப்போது பதினைந்து வயதான தலைமுறை கம்யூனிச சமூகத்தைக் காணும், தானே அதைக் கட்டி அமைக்கும். தன் வாழ்க்கைப் பணி அனைத்தும் இந்த சமூகத்தை நிறுவுவதுதான் என்று இந்தத் தலைமுறையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பழைய சமூகத்தில் உழைப்பு தனிக் குடும்பத்தால் நடத்தப்பட்டது. திரளான மக்களைச் சுரண்டிவந்த நிலப்பிரபுக்களும், முதலாளி களும் தவிர வேறு எவரும் உழைப்பை ஒன்றுபடுத்தவில்லை. எல்லா வகையான உழைப்பையும், அது எவ்வளவுதான் அமுக்கும் சிரமமும் உள்ளதாய் இருந்தாலும், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும் விவசாயியும் தன்னைப் பற்றிப் பின்வருமாறு எண்ணும் வகையில்

நாம் அமைக்க வேண்டும்: "நான் கட்டற்ற உழைப்பின் மாபெரும் சேனையின் பகுதி ஆவேன். நிலப்பிரபுக்களும் முதலாளிகளும் இல்லாமல் என் வாழ்க்கையை நானே நிறுவ வல்லவன். கம்யூனிச ஒழுங்குமுறையை நிலைநாட்ட என்னால் முடியும்".

கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் உணர்வு பூர்வமான, ஒழுங்கமைந்த உழைப்புக்கு எல்லோரையும் இளம் பருவம் முதலே பயிற்றுவிக்க வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால்தான் தற்போது எதிர் நிற்கும் பணிகள் நிறைவேற்றப்படும் என்று நம்மால் நம்ப முடியும். நாட்டை மின்சாரமயம் ஆக்குவதற்கும் நமது வறுமைப்பட்ட நிலம், தொழில் நுட்பத்தின் நவீன சாதனைகளின் படி பண்படுத்தப்படுவதற்கு வகை செய்வதற்கும் பத்து ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத காலம் தேவை என்று நாம் கணக்கிட வேண்டும். ஆகவே, தற்போது பதினைந்து வயதை எட்டியிருக்கும் தலைமுறை, இன்னும் 10 - 20 ஆண்டுகளில் கம்யூனிச சமூகத்தில் வாழப்போகிற தலைமுறை, ஒவ்வொரு நாளும் எந்த கிராமத்திலும் எந்த நகரத்திலும் இளைஞர்கள் பொது உழைப்பின் ஏதேனும் ஒரு பணியை, அது யாவற்றிலும் சிறியதானாலும் சரி, எல்லாவற்றிலும் எளியதானாலும் சரி, நடைமுறையில் நிறைவேற்றும் வகையில் தனது போதனைப் பணிகள் அனைத்தையும் முறைப்படுத்த வேண்டும். எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இது நிகழுமோ, எந்த அளவுக்குக் கம்யூனிசமுறை வளர்ச்சி அடையுமோ, தங்களால் தங்கள் உழைப்பை ஒன்றிணைக்க முடியும் என்பதை இளைஞர்கள் எந்த அளவுக்கு நிரூபிப்பார்களோ, அந்த அளவுக்குக் கம்யூனிச நிர்மாணத்தின் வெற்றி உறுதிப்படும். தன் ஒவ்வொரு அடிவைப்பையும் இந்தக் கட்டுமானத்தின் நோக்கு நிலையிலிருந்து பார்வையிடுவதன் மூலமே, ஒன்றிணைந்த உணர்வு பூர்வமான உழைப்பாளிகளாய் இருப்பதற்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டோமா என்று தன்னைக் கேட்டுக் கொள்வதன் மூலமே, கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் கழகம் தனது ஐந்து இலட்சம் உறுப்பினர்களை ஒரே உழைப்புச் சேனையாக ஒன்றிணைக்கும், தன்னை எல்லோரும் மதிக்குமாறு செய்யும். (இடி முழக்கம் போன்ற கைத்தட்டல்கள்.)

இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கின் (மரணக் குறிப்பு)

— வி.இ. லெனின்

நாம் சாபக்கேடான நிலைமைகளில் வாழ்கிறோம். இந்தக் காலத்தில் பின்வருவது போன்ற விசயம் நடக்கக் கூடியதுதான்; பெரிய கட்சி ஊழியர், கட்சிக்குப் பெருமை அளிப்பவர், வாழ்நாள் முழுவதையும் தன்னலம் இன்றித் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கே அர்ப்பணித்து விட்டவர், தகவல் இல்லாமல் மறைந்து விடுவார். அவருக்கு என்ன ஆயிற்று, அவர் எங்கேனும் கடுங்காவல் சிறைக் குடியிருப்பில் உழல்கிறாரா, ஏதேனும் சிறைச் சாலையில் மடிந்து போனாரா அல்லது பகைவர்களுடன் போரில் வீர மரணம் அடைந்தாரா என்பது தாயும் மனைவியும் போன்று மிக மிக நெருங்கியவர்களுக்கும், மிகவும் உற்ற தோழர்களுக்கும் பல ஆண்டுகள் வரை தெரியாது. இவான் வசீலியெவிச்சுக்கு இப்படி நேர்ந்தது. அவர் ரென்னென்காம்ஃபினால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அவருடைய மரணம் பற்றிய சேதியை மிக அண்மையில் தான் நாங்கள் தெரிந்து கொண்டோம்.

எத்தனையோ சமூக ஜனநாயகவாதிகளுக்கு இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கினின் பெயர் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியது. அவரை அறிந்தவர்கள் எல்லோரும் அவரது ஊக்கம், வெற்றுச் சொற்கள் இன்மை, ஆழ்ந்த நிலையுறுதி கொண்ட புரட்சித் தன்மை, குறிக்கோளில் ஆர்வம் பொங்கும் ஈடுபாடு ஆகியவற்றுக்காக அவரை நேசித்துப் போற்றினார்கள். அவர் பீட்டர்ஸ்பர்க் தொழிலாளர். 1895-ஆம் ஆண்டில், அரசியல் உணர்வு பெற்ற மற்ற தோழர்களின் குழுவோடு சேர்ந்து, நேவ்ஸ்கி எல்லை நிலையத்துக்கு அப்பால் இருந்த செம்யானிக்கோவ்ஸ்கி, அலெக்சாந்திரோவ்ஸ்கி தொழிற்சாலைகள், கண்ணாடித் தொழிற்சாலை ஆகியவற்றின் தொழிலாளர்களிடையே அவர்

ஊக்கத்துடன் வேலை செய்தார். வட்டங்கள் அமைத்தார், நூலகங்கள் நிறுவினார், தாமும் இடைவிடாமல் ஆர்வத்துடன் பயின்றார்.

அவருடைய எண்ணங்கள் எல்லாம் வேலையை விரிவாக்குவ திலேயே முனைந்திருந்தன. 1894-ஆம் ஆண்டு இலையுதிர் காலத்தில் பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது கிளர்ச்சித் துண்டுப் பிரசுரத்தைத் தயாரிப்பதில் அவர் செயல் முறைப் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார், தாமே வினியோகித்தார். "தொழிலாளி வர்க்க விடுதலைக்காகப் போராடும் கழகம்" பீட்டர்ஸ்பர்க்கில் அமைக்கப்பட்டதும் இவான் வசீலியெவிச் அதன் செயலாக்கம் உள்ள உறுப்பினர்களில் ஒருவர் ஆனார். கைது செய்யப்படும் வரை அவர் அதில் வேலை செய்தார்.

சமூக ஜனநாயகக் கட்சியை ஒன்றிணைத்து வலுப்படுத்த உதவக் கூடிய அரசியல் செய்தித்தாள் ஒன்றை ரசியாவுக்கு வெளியே பதிப்பிக்கும் கருத்தைப் பீட்டர்ஸ்பர்க் வேலையில் அவருடைய முதிய தோழர்கள் — இஸ்க்ரா செய்தித்தாளைத் தொடங்கியவர்கள் — அவருடன் கலந்து ஆலோசித்தார்கள். இந்தக் கருத்தை அவர் மிக உற்சாகமாக ஆதரித்தார். இவான் வசீலியெவிச் சுதந்திரமாய் இருந்த வரை இஸ்க்ராவுக்குத் உண்மையான தொழிலாளர் செய்தி விவரங்கள் கிடைப்பதில் பற்றாக்குறையே ஏற்படவில்லை. இஸ்க்ராவின் முதல் இருபது இதழ்களைப் படித்துப் பாருங்கள். ஷூயா, இவானவோ - வஸ்னிஸேன்ஸ்க், அரேஹுவோ - ஸூயெவோ ஆகியவற்றிலிருந்தும் மைய ரசியாவைச் சேர்ந்த மற்ற இடங்களிலிருந்தும் வந்துள்ள அனேகமாக எல்லாச் செய்திக் கடிதங்களும் இவான் வசீலியெவிச்சின் மூலமாகவே கிடைத்தன. இஸ்க்ராவுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே மிக நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்த அவர் முயன்று வந்தார். இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கின் இஸ்க்ரா செய்தித்தாளின் மிக ஆர்வமுள்ள நிருபராகவும் அதன் தீவிர ஆதரவாளராகவும் இருந்தார்.

மையப் பிரதேசத்திலிருந்து பாபுஷ்கின் தெற்கே எக்கத்தெரீனஸ் லாவுக்கு வந்தார். அங்கே அவர் கைது செய்யப்பட்டு அலெக்சாந்திரவஸ்க் சிறையில் இடப்பட்டார். சிறைச்சாலை ஜன்னல் அரண்கம்பிகளை அரத்தால் அறுத்து துண்டித்து, மற்றத் தோழர்களுடன் அவர் தப்பி ஓடினார். அயல் மொழி ஒன்று கூட அறியாமல் அவர் இலண்டன் போய்ச் சேர்ந்தார். இஸ்க்ரா செய்தித்தாளின் அலுவலகம் அப்போது இலண்டனில் இருந்தது.

அங்கே பல விசயங்கள் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை நடந்தது. பல பிரச்சினைகள் சேர்ந்து விவாதிக்கப்பட்டன... ஆனால் கட்சியின் இரண்டாவது பேராயத்தில் கலந்து கொள்ள இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கினுக்கு முடியவில்லை. சிறைச்சாலையும் சைபீரியச் சிறைக் குடியிருப்பும் அவரை நீண்ட காலத்துக்கு வேலை செய்ய விடவில்லை. ஏற்றத்தில் இருந்த புரட்சி அலை புதிய ஊழியர்களையும் புதிய கட்சித் தலைவர்களையும் முன்னணிக்குக் கொண்டு வந்தது. பாபுஷ்கினோ அந்தக் காலத்தில் தொலைதூர வடக்கில், வெர்ஹயான்ஸ்கில் வசித்து வந்தார். கட்சி வாழ்க்கையிலிருந்து அவர் அறவே துண்டிக்கப்பட்டிருந்தார். நேரத்தை அவர் வீணாக்கவில்லை. கற்றார், போராட்டத்துக்கு முன்னேற்பாடுகள் செய்தார், சிறைக்குடியிருப்புத் தோழர்களான தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தார். அவர்களை அரசியல் உணர்வு பெற்ற சமூக - ஜனநாயகவாதிகளாக போல்ஷ்விக்குகளாக ஆக்க முயன்றார்.

1905-இல் பொதுக் குற்ற மன்னிப்பு வழங்கப்பட்டதும் பாபுஷ்கின் ரசியாவுக்கு புறப்பட்டார். ஆனால் சைபீரியாவிலும் அந்தக் காலத்தில் போராட்டம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது. எனவே பாபுஷ்கின் போன்றவர்கள் அங்கேயும் தேவைப்பட்டார்கள். அவர் இரக்கூத்ஸ்க் கமிட்டியில் சேர்ந்து முழு மூச்சாக வேலையில் முனைந்தார். அவர் கூட்டங்களில் பேசவும் சமூக - ஜனநாயகக் கிளர்ச்சிப் பிரசாரம் நடத்தவும் எழுச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யவும் வேண்டி இருந்தது. இன்னும் ஐந்து தோழர்களுடன் — அவர்களுடைய பெயர்கள் நமக்குத் தெரிய வரவில்லை — பாபுஷ்கின் ரயில் வண்டிப் பெட்டி ஒன்று நிறைய ஆயுதங்கள் ஏற்றிக் கொண்டு காட்டின் உள் பகுதிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது ரென்னென்கம்ஃபின் தண்டனைப் படைப்பிரிவு ரெயில் வண்டியைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஆறுபேரும் எவ்வித விசாரணையும் இல்லாமல், அவசரமாகத் தோண்டப்பட்ட பொதுப்புதை குழியின் விளிம்பில் நிறுத்தப்பட்டு உடனே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் வீர மரணம் அடைந்தார்கள். நிகழ்ச்சியை நேரில் கண்ட படையினரும் அதே ரெயில் வண்டியில் இருந்த இருப்புப் பாதைத் தொழிலாளர்களும் அவர்களுடைய சாவு பற்றி விவரித்தார்கள்.

பாபுஷ்கின் ஜாரின் தனிப்படையினது மிருகத்தனமான தண்டனை நடவடிக்கைக்குப் பலி ஆகிவிட்டார். ஆனால் எந்த வேலைகளுக்காக தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் அர்ப்பணித்

தாரோ அந்த பணிகள் மடியாது என்றும், பதினாயிரக்கணக்கான, நூறாயிரக் கணக்கான, பத்து இலட்சக் கணக்கான பிற கரங்கள் அதைச் செய்யும் என்றும், இந்தச் செயலுக்காக வேறு தொழிலாளித் தோழர்கள் உயிர் வழங்குவார்கள் என்றும், வெற்றி பெறும்வரை அவர்கள் தொடர்ந்து போராடுவார்கள் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தார்.

★ ★ ★

ரசியாவின் சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி "அறிவு ஜீவிகளின்" கட்சி, தொழிலாளர்கள் அதிலிருந்து துண்டிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ரசியாவின் தொழிலாளர்கள் சமூக - ஜனநாயகம் இல்லாத சமூக - ஜனநாயகவாதிகள் என்றும், குறிப்பாகப் புரட்சிக்கு முன்னரும் கணிசமான அளவு புரட்சிக் காலத்திலும் அவ்வாறு இருந்தது என்றும் கதைகளை இட்டுக்கட்டிப் பரப்புபவர்கள் இருக்கிறார்கள். 1905-இல் ரசியாவில் சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி தலைமை தாங்கி நடத்திய மக்கள்திரள் புரட்சிப் போராட்டத்தின் மேல் உள்ள வெறுப்பின் காரணமாக மிதவாதிகள் இந்தப் பொய்யைப் பரப்புகிறார்கள். சோசலிஸ்டுகளில் ஒரு சிலர் அறிவீனம் அல்லது பொறுப்பின்மை காரணமாக இந்தப் பொய்யைத் திருப்பிச் சொல்லுகிறார்கள்.

இவான் வசீலியெவிச் பாபுஷ்கினது வாழ்க்கைக் கதை, இந்த இஸ்க்ராவாதித் தொழிலாளர்களுடைய பத்தாண்டு சமூக - ஜனநாயக வேலை, மிதவாதிகளின் பொய்க்கு கண்கூடான மறுப்பாக விளங்குகிறது. புரட்சிக்குப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொழிலாளர் சமூக - ஜனநாயகக் கட்சியை அமைக்கத் தொடங்கிய முன்னணித் தொழிலாளர்களில் இ.வ. பாபுஷ்கின் ஒருவர். பாட்டாளி வர்க்க மக்கள் திரளிடையே இத்தகைய முன்னணியினர் ஒய்வு ஒழிவின்றி, வீரம் நிறைந்த பிடிவாதத்துடன் வேலை செய்திராவிட்டால் ரசியாவின் சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி பத்து ஆண்டுகள் மட்டும் அல்ல, பத்து மாதங்கள் கூட நிலைத்திருக்க முடிந்திராது. இத்தகைய முன்னணியினரின் செயல்கள் காரணமாகவே, அவர்களுடைய ஆதரவின் பயனாகவே ரசியாவின் சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி மாபெரும் அக்டோபர், டிசம்பர் நாட்களில் பாட்டாளி வர்க்கத்துடன் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்று கலந்த கட்சியாக, இரண்டாவது ரசிய மக்களவை மட்டுமின்றி மூன்றாவது, கறுப்பு

நூற்றுவர் அவையிலும் தொழிலாளிப் பிரதிநிதிகளின் வடிவில் இந்தத் தொடர்பை நிலையாக வைத்திருந்த கட்சியாக 1905-ஆம் ஆண்டுக்குள் வளர்ச்சி பெற்றது.

அண்மையில் காலஞ்சென்ற முதல் மக்களவைத் தலைவர் செ.அ. முரொம்த்செவை மக்கள் வீரராக மாற்ற மிதவாதிகள் (காடேட்டுகள்) விரும்புகிறார்கள். மூரொம்த்செவ் போன்ற நிதானப் போக்குள்ள, தீங்கற்ற அலுவலர்களைக் கூடத் தொல்லைப்படுத்திய ஜார் அரசாங்கத்தின்பால் இகழ்ச்சியையும் வெறுப்பையும் வெளியிடுவதற்குரிய சந்தர்ப்பத்தை சமூக - ஜனநாயகாவதிகளான நாம் நமுவவிடக் கூடாது. மூரொம்த்செவ் வெறும் மிதவாதி அலுவலர் மட்டுமே. அவர் ஜனநாயகவதியாகக் கூட இல்லை. மக்கள் திரளினரின் புரட்சிப் போராட்டத்தைக் கண்டு அவர் அஞ்சினார், இத்தகைய போராட்டத்தின் வாயிலாக அல்ல, ஜாரின் எதேச்சாதிகாரத்தினது நல்லெண்ணத்தின் மூலம், இந்த மிகக் கொடிய, இரக்கமற்ற பகைவனுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதன் மூலம் ரசியா விடுதலை பெறும் என்று அவர் எதிர்பார்த்தார். இத்தகைய மனிதர்களை ரசியப் புரட்சியின் மக்கள் வீரர்களாகக் கருதுவது நகைப்புக்கு இடமானது.

உண்மையான மக்கள் வீரர்கள் இருக்கிறார்கள். பாபுஷ்கின் போன்றவர்கள் இவர்கள். புரட்சிக்கு ஓர் ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகள் அல்ல, முழுமையாகப் பத்து ஆண்டுகள் முன்னரே தொழிலாளி வர்க்கத்தை விடுவிப்பதற்கான போராட்டத்தில் தங்களை முற்றாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். தனி மனிதர்களின் பயனற்ற பயங்கர நடவடிக்கைகளில் தங்களை வீணடித்துக் கொள்ளாமல், பாட்டாளி மக்கள் திரளினரிடையே விடாப்பிடியாக, இடைவிடாமல் செயலாற்றி, அவர்களது உணர்வையும் அவர்களது ஒழுங்கமைப்பையும் சுதந்திரமாகப் புரட்சிச் செயல் புரியும் அவர்களது திறனையும் வளர்க்க உதவியவர்கள் இவர்கள். நெருக்கடி தொடங்கி, புரட்சி வெடித்துக் கிளம்பி, கோடானுகோடி மக்கள் இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட போது, ஜாரின் எதேச்சாதிகாரத்துக்கு எதிராக மக்கள்திரள் ஆயுதப் போராட்டத்துக்கு தலைமை ஏற்றவர்கள் இவர்கள். ஜாரின் எதேச்சாதிகாரத்திடமிருந்து பெறப்பட்டவை எல்லாம், பாபுஷ்கின் போன்ற மனிதர்களால் தலைமை ஏற்று நடத்தப்பட்ட மக்கள் திரளினரின் போராட்டம் ஒன்றால் மட்டுமே பெறப்பட்டன.

இத்தகைய மனிதர்கள் இல்லாவிட்டால் ரசிய மக்கள் என்றென்றைக்கும் அடிமை மக்களாக, அடிவருடி மக்களாக இருந்திருப்பார்கள். இத்தகைய மனிதர்கள் இருக்கும்போது ரசிய மக்கள் எல்லா வகையான சுரண்டலிலும் இருந்து முழு விடுதலையைப் போராடிப் பெறுவார்கள்.

1905-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத எழுச்சியின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவு இப்போது வந்து விட்டது. இந்த ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுகையில் பகைவருடன் போராடி உயிர் துறந்த முன்னணித் தொழிலாளர்களை நினைவு கூர்வோம். அந்தக் காலத்துப் போராட்டத்தின் நினைவுக் குறிப்புக்களையும், பாபுஷ்கினைப் பற்றிய அதிகப்படித் தகவல்களையும் 1905-ஆம் ஆண்டு எழுச்சியில் உயிர்த் தியாகம் செய்த பிற சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர்களைப் பற்றிய விவரங்களையும் சேகரித்து எங்களுக்கு அனுப்பும்படித் தொழிலாளித் தோழர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். இத்தகைய தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் அடங்கிய சிற்றேடு வெளியிட நாங்கள் விரும்புகிறோம். இத்தகைய சிற்றேடு எல்லா விதமான சமரசவாதிகளுக்கும் ரசியாவின் சமூக - ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சியின் மதிப்பைத் தாழ்த்துபவர்களுக்கும் தக்க பதிலாக இருக்கும். இத்தகைய சிற்றேடு இளம் தொழிலாளர்கள் படிப்பதற்கு ஏற்ற சிறந்த நூலாக விளங்கும். அரசியல் உணர்வு உள்ள ஒவ்வொரு தொழிலாளனும் எப்படி வாழவும் செயல் புரியவும் வேண்டும் என்பதை அவர்கள் இதிலிருந்து கற்றுக் கொள்வார்கள்.

காதலிக்குக் கடிதம்

உல்லுபீ புய்னாக்ஸ்கி

உல்லுபீ புய்னாக்ஸ்கி (1890 - 1919) பதினைந்தாம் வயதில் போல்ஷ்விக் நிறுவனத்தில் வேலை செய்யத் தொடங்கினார். மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியும் உள்நாட்டுப் போரும் நடந்த ஆண்டுகளில் இந்தக் கம்யூனிஸ்டு இளைஞர் காக்கேசியக் குடியரசுகளில் ஒன்றான தாகிஸ்தானில் கட்சி நிறுவனத்தின் தலைவராக எல்லோராலும் மதிக்கப் பெற்றார்.

சோவியத் நாடு போர் முனைகளின் வளையத்தால் நெரிக்கப்பட்டுத் திணறிக் கொண்டிருந்தது. தாகிஸ்தானில் உள்நாட்டுத் தேசியவாதிகளும் வெளிநாட்டுத் தலையீட்டாளர்களும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்தார்கள். ரசியக் கம்யூனிஸ்டு (போல்ஷ்விக்) கட்சியின் மறைமுக மாவட்டக் கமிட்டியையும் தாகிஸ்தான் இராணுவ ஆலோசனை சபையையும் 1919-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் புய்னாக்ஸ்கி அமைத்தார். எண்ணாயிரம் படையினர் கொண்ட கிளர்ச்சிச் செஞ்சேனை சட்ட விரோதமான நிலைமைகளில் உருவாயிற்று. புரட்சி எதிர்ப்பு அரசாங்கத்தை வீழ்த்துவதற்கான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது.

ஆனால், உளவாளி தகவல் கொடுத்து விட்டதால் தாகிஸ்தான் மாவட்டக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் அனைவரும், புய்னாக்ஸ்கியும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். வெண்படைக் கொலையாளியின் துப்பாக்கிக் குண்டால் உல்லுபீ புய்னாக்ஸ்கி கொல்லப்பட்டார். அப்போது அவருக்கு முப்பது வயது கூட நிறையவில்லை.

காதலிக்குக் கடிதங்கள்

அன்பார்ந்த தாத்தா!

கடைசியில் உன்னை ஒருமையில் விளிக்க அனுமதி கொடு. இதுவரை நாம் ஒருவரை ஒருவர் "நீங்கள்" என்று பன்மையில் அழைத்து வந்தோமே, அதனால் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய குறுகிய வாழ்க்கைப் பாதையில் முடிந்தவரை பயனுள்ள விதத்தில் முன்னேற முயன்று வந்திருக்கிறேன். நான் நேர்மை அற்றவனாகவும் வேறு கெட்ட குணங்கள் உள்ளவனாகவும் இருந்தேன் என்று ஒருவனும் சொல்ல மாட்டான், சொல்லத் துணிய மாட்டான். என்னைப் பற்றி அவதூறுகூற எவனும் துணிய மாட்டான். இதுவே எனக்குப் போதும். என் வாழ்க்கை எத்தகைய தாய் இருந்தது? நான் சொல்வதை நம்பு; சின்னஞ்சிறு வயது முதலே நான் களிப்பைக் கண்டறியவில்லை. இப்போது, அஸ்தமன வேளையில் எனக்குக் கதிரொளி கிடைத்து விட்டது போல், தெளிந்த, தூய வானம் என்னை நோக்கிப் புன்னகை புரிவது போல் இருக்கிறது. இது உன்னுடைய புன்னகை.... என் கடிதத்துக்கு நீ மிக நன்றாகப் பதில் எழுதியிருந்தாய்: "நான்தான் உங்களைக் காதலிக்கிறேனே" என்று. எனக்கு இதுவே போதும். அந்தக் கணம் முதல் நான் இன்பத்தில் திளைக்கிறேன். ஆனால் பிரிவு, நிரந்தரப் பிரிவு நம் இருவரையும் இவ்வளவு விரைவில் வேறுபடுத்தி விட்டது! எதற்காக? இதுதான் விதி போலும்!

நீ எப்போதும் போலத் துணியும் உறுதியும் கொண்டிரு. உன் இளமையையும் முகையவிழும் வாழ்க்கையையும் உச்சத்திலிருக்கும் உலகப் போராட்டத்தையும் எண்ணிப் பார். நினைவு வைத்துக் கொள், நான் இல்லாவிட்டால் உலகம் வெறுமை ஆகி விடாது! உறுதியாய் இரு. பெருமிதத்தோடு தலை நிமிர்ந்து ஒளி வீசும் வருங்காலத்தை நோக்கி நட.... நீ என்னை உளமாரக் காதலித்தால் ஒரு சொட்டு கண்ணீர் கூட விடாதே. கொடிய பகைவர்கள் நகையாட இடம் தராது. உன் எண்ணங்கள் யாவற்றாலும் நீ என்னைக் காதலித்தால், விழிகளைத் தாழ்த்தாதே. பகைவர்களில் எவனும் உன் பலவீனத்தைக் கண்டு கொள்ள விடாதே. மாறாக, உன் விழிகளின் மின்வெட்டைக் கண்டு ஒவ்வொருவனும் குற்றவாளிபோல இருப்பு கொள்ளாமல் தவிக்கட்டும்.

நான் மன்னிப்பு கோரலாம் என்று வழக்குரைஞர் சொன்னார். என் அருமைத் தாத்தா! நானா மன்னிப்பு கோருவேன்? ஒருபோதும் மாட்டேன். அப்படிச் செய்தால் நான் உல்லுபீ என்று நீ ஒப்புக் கொள்ளவே மாட்டாய்.....

ஆகவே, என் அன்பே, முன்னே பார்வை செலுத்து. நீ உளமார நேசிக்கும் நம் மக்களின் நன்மைக்காக வாழ்ந்திரு. அசட்டுத்தனம் எதுவும் செய்யாதே. நல்லது, விடை கொடு. தொலைவிலிருந்து நெஞ்சார முத்தமிடுகிறேன்...

விரும்பிய பாதையில் நடை போட்டே, உள்ளம் விழைந்திடும் வகையினில் வாழ்ந்திடல் இங்கே அரும் பெரும் சாதனை, ஆயினும் அதனில் ஆதாயம் கிட்டுதல் அரிதினும் அரிதே...

அருமைத் தாத்தா, நான் தெரிந்தெடுத்த பாதையை நீயும் சற்று விரும்பேன்.

உன் உல்லுபீ.

★ ★ ★

“...காதலிப்பது என்றால் பகுத்தறிவைத் தள்ளு!”

இது உண்மைதானா? இப்படித்தான் காதலிக்க வேண்டுமா? தற்காலத்தில் இதற்குத் திருத்தம் தேவை என்று நினைக்கிறேன்...

என்னுடைய நம்பிக்கைகள், முயற்சிகள் ஆகியவற்றின் வட்டத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் அளவுக்கு நான் பகுத்தறிவை இழந்து விட வேண்டுமா? கூடாது!

காதல் எவ்வளவுதான் வலியதாய் இருந்தாலும் என்னுடைய கருத்தோட்டத்துக்குப் பொருந்த வேண்டும் என்று திட்டவட்டமாக உனக்குக் கூறி விடுகிறேன். இல்லாவிட்டால் நான் அதை என் நெஞ்சிலிருந்து பறித்து அகற்றிவிட வேண்டும் அல்லது மடிந்து விட வேண்டும். இந்த வரிகளைப் படித்ததும் ஒருவேளை நீ இப்படிச் சொல்லலாம்: “ஓ, வீரம் பேசுகிறாயோ! அப்படியானால் பையா, உனக்கு ஏதோ சரியாய் இல்லை என்று அர்த்தமாகிறது.”

நீ நினைப்பது சரியா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நினைவு வைத்துக்கொள். காதலிக்கும் இருவரில் ஒருவர் மற்றவரின் செல்வாக்கிற்கு உள்ளாக வேண்டும். பிறகு இந்த நிலை மாறலாம், ஆனால் முழுமையான சமத்துவத்தைக் கடைப்பிடிப்பது அனேகமாக இயலாது. காதலுக்கு உரியவரின் செல்வாக்கிற்கு உள்ளாவது அவ்வளவு மோசமானதா என்ன? இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும்! ஆனால் காதலரின் கருத்தோட்டம் புரிவதாகவும் மதிப்புக்கு உரியதாகவும் இருக்கும் போதுதான் இது நியாயமாகும்.

வாழ்க்கையின் அர்த்தம் மனிதகுலத்தின் இன்பத்தில் அடங்கி இருக்கிறது. சிறப்பாகக் கூர்மையான கோணங்கள் தேய்ந்து மென்மை ஆவது அப்போதுதான் தொடங்கும். சமூகத்தின் ஒடுக்குமுறை மட்டுமீறி வலியதாக இருந்தால் அதிலிருந்து தனிநபரின் விடுதலை அப்போது நிகழும். இவை எல்லாவற்றிலும் நீ என்னுடன் இசைகிறாய் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, பிரச்சினை செயல் உத்தியை பற்றியது. உன் செயல் உத்தி எத்தகையது? எது முதலாவது, எது அடுத்தது? இப்போது எது மிக இன்றியமையாது செய்ய வேண்டியது என்று உனக்குத் தோன்றுகிறது? எந்த நடவடிக்கைகள் விரும்பத்தக்கவை என்று நினைக்கிறாய்? இவை எல்லாம் சமூக விவகாரங்கள். சொந்த விவகாரங்களோ? தாத்தா, இந்தக் காலத்தில் சொந்த விவகாரங்கள் சில வேளைகளில் பொது நலனுக்கு அடிப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அவற்றை ஒரேடியாக விட்டு விடவும் முடியாது. அப்படிச் செய்வது தேவையும் இல்லை. ஏனெனில் தனிப்பட்ட முறையில் என்னைத்திருப்திப்படுத்திக் கொள்ளாமல் பொது நலத்துக்காகத் தேவையான வகையில் போராட என்னால் முடியாது. சொந்த நலத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வதும் பொது நலத்தைப் போராடிப் பெறுவதும் அறிவார்ந்த விதத்தில் ஒருங்கிசைவுடன் இணைக்கப் பட வேண்டும்... நிறைய எழுதுவது எனக்குப் பிடிக்காது. ஆனால் இப்போதோ, உன்னுடன் முடிவின்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்க ஆசையாய் இருக்கிறது. என்ன செய்வது? இந்த நாட்களில் என்னை எனக்கே அடையாளம் தெரியவில்லை! நான் சிந்தனை செய்வதும் கனவு காண்பதும் உன்னைப் பற்றித்தான். சாவைப் பற்றி நான் நினைப்பதே இல்லை, அது நிலவவே இல்லை போல. நம் அன்புக்கு உரிய ஒருவர்

இருக்கிறார் என்று தெரிந்த பின் சாவது அவ்வளவு பயங்கரமாய் இல்லை. ஆனால் இவ்வாறு இல்லாவிட்டால் உள்ளத்தில் வெறுமையை உணர்ந்திருப்பேன்!...

...ஹார்க்கவ் நம்மவர் வசம் ஆகிவிட்டது. எக்கத்தெரினஸ் லாவை மீண்டும் கைப்பற்றுவதற்காகச் செஞ்சேனை போரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அஷ்ஹாபாத் நம் கைக்கு வந்துவிட்டது. நம்மவர் கிராஸ்னவோத்ஸ்க் நகரை நோக்கித் தாக்கி முன்னேறுகிறார்கள். எங்கும் முறியடிக்கப்பட்ட எதிர்ப்புரட்சி ஜெனரல் கல்ச்சாக்கின் படைகள் தாறுமாறாகப் பின்வாங்கி ஓடுகின்றன. சிறைப்படக் கூடாது என்பதற்காகக் கல்ச்சாக் சுட்டுக் கொண்டு இறந்து விட்டதாகக் கூட வதந்தி உலாவுகிறது. நம்மவர்கள் ஸ்லத்தஜூஸ்தை நெருங்கி விட்டார்கள். இத்தாலியிலும் பிரான்சிலும் புரட்சி இயக்கம் தொடங்கிவிட்டது. நம்முடைய, ரசியாவின்னுடைய விவகாரங்களில் தலையிடுவதை பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர்கள் உறுதியாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவுக்குப் பின் மகிழ்ச்சி கொண்டாடாமல் இருப்பது எப்படி?

அருமைத் தாத்தா, சிறையிலிருந்து வெளியேறிச் சுதந்திரமாக இடைவிடாது உழைக்க எவ்வளவு ஆவலாய் இருக்கிறது, தெரியுமா? இத்தகைய மாபெரும் கணத்தில் நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து தொலைவில் இருப்பது எவ்வளவு படுமோசம்!

இப்படி நீண்டகாலம் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஒன்று வெற்றி, இல்லாவிட்டால் வீழ்ச்சி. இந்தக் கல்முட்டையிலிருந்து தப்பி வெளியேற எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வேன். சில ஏற்பாடுகள் இப்போதே செய்து கொண்டிருக்கிறோம்: துப்பாக்கி, அரம் முதலியவை சேகரித்து விட்டோம். எங்கள் அறைக்குத் தனிக்காவல் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது பெருத்த இடைஞ்சலாய் இருக்கிறது...

சிறையில் அடைபட்டிருந்தாலும் நான் உலகிலேயே எல்லாரிலும் செல்வன் என்று இப்போது உணர்கிறேன். ஒரே நேரத்தில் மூன்று சூரியர்களின் கதிர்கள் என்னை முழக்காட்டுகின்றன: எல்லோருக்கும் பொதுவான சூரியன், சோவியத் ஆட்சி. முடிவில் நீ, இவையே என் சூரியர்கள், நீ எனது கதிரவன்...

...ஒருமுறை நான் மாஸ்கோ செல்லப் புறப்பட்டபோது உன் தாயாரும் நீயும் என்னை வழியனுப்ப வந்தீர்களே, நினைவு இருக்கிறதா? அப்போது நான் உன் நினைவாகவே மாஸ்கோ சென்றேன். மாஸ்கோவில் இருந்தபோது நான் உன்னை நினைக்காத நாள் ஒன்று கூட இல்லை. நீ அழகிய, இனிய சிறுமி (இது நடந்தது 1915-இல் என்று நினைக்கிறேன்). பின்னர் புரட்சியின் தொடக்கத்தில் நான் உங்கள் வீட்டில் வசித்த போது அனேகமாகக் கோடைகாலம் முழுவதும் நோயுற்ற நிலையில் இருந்தேன். எனக்கு மிகக் கெடுதலாய் இருந்த மாஸ்கோ பனிக்காலத்தின் விளைவு இது. அப்போது நான் சதா என்னையே எல்லாக் கோணங்களிலிருந்தும் ஆராய்ந்து விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்கிக் கொண்டிருந்தேன். உனக்கு அதிகத்திலும் அதிகமான இன்பம் அளிக்கக்கூடிய மனிதன் நான் அல்ல என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். இது என்னை நிலைகுலையச் செய்யும் முடிவு... எனக்கு நினைவு இருக்கிறது, ஒரு முறை நியூடன் பொதுவாக, எவர் பெயரையும் குறிப்பிடாமல், கவர்ச்சியையும் காதலையும் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். நான் இன்பத்துக்கு ஏற்றவன் அல்ல, காதலிக்கு இன்பம் அளிக்க வல்லவன் அல்ல என்று தெரிந்தால் விலகிப் போய்விடுவேன், போய்விட வேண்டும் என்று அப்போதும் கருத்து தெரிவித்தேன். தவிர இந்த விசயமும் மிக முக்கியமானது: உனக்கும் எனக்கும் இடையே சமத்துவம் ஒரு போதும் இருக்க வில்லை. நான் போதனை ஆசிரியன் போலவும் நீ மாணவி போலவும் எப்போதும் இருந்து வந்தோம். அட இந்தப் பேச்சுப் போதும்! தாத்தா, என் காதல் எனது உணர்வுப் பெட்டகத்திலும் எனது உலகக் கண்ணாட்டத்திலும் மாற வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன், ஏனென்றால் என் காதலி என் நண்பனின் இடத்தையும் பெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்... என் கருத்துப்படி இது எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானது. நீயே என் காதலி, நீயே என் நண்பன்!

அன்புள்ள தாத்தா!

இதைப் பெத்ரோகிராதில் எழுதுகிறேன்.

இரயில் நிலையத்தில், பெட்டியில் இருந்தபடி.

நான் சுட்டுக் கொல்லப்படலாம்.

எனக்குச் சிறிதும் அச்சம் இல்லை.

நான் உங்களைக் காதலிக்கிறேன்.

உல்லுபீ.

குறிப்பு:

1919, ஆகஸ்டு 16-ந் தேதி இரவு, தண்டனை விதிக்கப் பெற்றவர்கள் சடுகளத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்பட்ட போது உ. புயனாக்ஸ்கி தனது காதலி தாத்தா புலாச்சுக்குக் கடைசிக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்தனுப்பினார். "என் வாழ்க்கையின் புலர் போதில் என் நண்பன் உல்லுயீ புயனாக்ஸ்கிக்கு அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முழு மூச்சாகப் பாடுபட்டு வருகிறேன். "கடைசி துளி இரத்தம் இருக்கும் வரை மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வேன்" என்பது அந்த வாக்குறுதி" என்ற தாத்தா புலாச் பிரகாலத்தில் கூறினார். தாகிஸ்தானின் முதல் இளங் கம்யூனிஸ்டும், கம்யூனிஸ்டுமான தாத்தா இளங் கம்யூனிஸ்டுகள் கழக மாவட்டக் கமிட்டித் தலைவியாகவும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி மாவட்டக் கமிட்டியின் முதலாவது மாதர் பிரிவின் தலைவியாகவும் பணி ஆற்றினார். 1920-இல், பாக்கூ நகரில் இருந்த கீழை நாட்டு இளைஞர் மன்றத்தின் செயலாளராகத் தாத்தா புலாச் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இதற்கு நான் புகார்
செய்திருப்பது கண்டுபிடிப்பில் புகாரை
புகாரை இவ்வாறு செய்துள்ளேன்
கண்டுபிடிப்பில் கண்டுபிடிப்பில்
கண்டுபிடிப்பில் கண்டுபிடிப்பில்
கண்டுபிடிப்பில் கண்டுபிடிப்பில்

புதுச்சேரி

செர்கேய் செக்மரியோவ்

செர்கேய் செக்மரியோவ் (1910-1933)

அறிவு முதிர்ச்சி பெற்றது நாட்டில் (சோசலிசப் புனரமைப்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த) கொந்தளிப்புள்ள காலப் பகுதியில். புரட்சி தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. புதிய சமூக உறவுகளை ஏற்படுத்துவதும் அறிவியலின் சிகரங்களை எட்டுவதும் பண்பாட்டுச் செல்வங்களைப் பயன்படுத்தத் திறன் பெறுவதும் புதிய ஒழுக்க நெறிகளை நிலைநாட்டுவதும் புரட்சிக்குத் தேவையாய் இருந்தன. இந்தத் தொகுப்பில் வெளியாகும் செக்மரியோ

வின் நாட்குறிப்பு இவை எல்லாவற்றையும் பற்றிக் கூறுகிறது. பத்தொன்பதாவது வயதில் அவர் விவசாயக் கல்லூரி மாணவர், மாயக்கோவ்ஸ்கியின் ஆர்வமுள்ள பற்றாளர். இருபதாம் வயதில் கூட்டுப் பண்ணை அமைப்பில் தீவிரமாகப் பங்காற்றினார், எழுத்தறிவின்மையை அகற்றும் வகுப்புக்களைப் பொறுமையுடனும் விடாப்பிடியாகவும் நடத்தினார். இருபத்திரண்டாம் வயதில் அரசாங்கப் பண்ணையின் கால்நடை வளர்ப்பு உதவி இயக்குநர் ஆனார். பிரதேசத்தில் யாவரிலும் கல்வித் தேர்ச்சி மிக்க நிபுணராக விளங்கினார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின், இன்று கூட, பஷ்கீரிய மக்கள் அவரை நினைவு கூர்கிறார்கள், அவருடைய நினைவைப் போற்றுகிறார்கள்.

இலக்கிய ஆசிரியர் ஆக அவர் ஆர்வத்துடன் விரும்பினார். பள்ளிச் சிறுவராக இருந்தபோதே எழுதத் தொடங்கி விட்டார். "நான் முதலில் காதலிக்கவும் அதன் பிறகு காதலைப் பற்றி எழுதவும் விரும்புகிறேன். முதலில் வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து நோக்கவும் வாழவும், அதன் பின்னரே வாழ்க்கை பற்றி எழுதவும் ஆசைப்படுகிறேன்" என்று அவர் ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிட்டார்.

செர்கேய் செக்மரியோவ் உண்மையான புரட்சியாளராக விளங்கினார். சள்ளைபிடித்த அன்றாட வேலையில் சோசலிசக் குறிக்கோளின் நிறைவேற்றத்தைக் காண அவர் திறனும் கொண்டிருந்தார்.

இன்பம் பற்றி (நாட்குறிப்பிலிருந்து)

“...இவை யாவும் சேர்ந்ததுவே
வாழ்வதாகும்.”

நேற்று நாங்கள் வேறு வழியின்றி இரண்டு மணி நேரம் வேலையற்று இருக்க நேர்ந்தது. இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விளாதிமீர்* தனது “சந்தேகங்களைப்” பற்றி நீண்ட பேச்சைத் தொடங்கினான். நாம் ஒரு தரந்தான் வாழ்கிறோம், அக நோக்கில் உலகம் நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ளே தான் நிலவுகிறது. எனவே தனிப்பட்ட, சொந்த இன்பத்துக்காக அது அதிகத்திலும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த வாதங்களை அவன் பேச்சுக் கிடையே முன்வைத்தான். “நீ தனி ஆள், உனக்கு உள்ளது ஒரு வாழ்க்கைதான். ஆகவே நீ அதிக இன்பம் பெற வழி தேடு. முடிந்த வரை உனக்கு அதிக வசதியாக இருக்கும்படி எங்கும் முயற்சி செய்.”

இதனால் பெறப்படுவது என்னவென்றால், வர்க்கத்தின் நலன்களுக்காகவும் மேலான வருங்காலத்துக்காகவும் தன்னலத்தியூரகம் செய்வது சரியல்ல என்பதே. “எப்படியும் அந்தக் காலத்துக்குள் நீ மண்ணாகி விடுவாய்.”

இத்தகைய தத்துவப் பேச்சில் உள்ள அபாயம் சரியான முதற்கோள்களிலிருந்து முற்றிலும் தவறான முடிவுகள் மிகத் தந்திரமாகப் பெறப்படுவது ஆகும். தனி மனிதனின் மிக ஆழ்ந்த, அந்தரங்கமான அடிப்படை நலன்களைப் பாதுகாப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டு இந்தத் தந்திரம் செய்யப்படுகிறது.

உதாரணமாக, நாம் ஒரு முறைதான் வாழ்கிறோம்; இந்த வாழ்க்கையை முடிந்தவரை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஒருவரும் மறுக்கவில்லை. இதெல்லாம் சரியே. ஆனால், மற்றவனிடம் உள்ளதை எல்லாம் சுருட்டிக் கொள்ள வேண்டும், நேர் வழிகளிலும் கோணல் வழிகளிலும் கூடியவரை அதிகப் பணம் திரட்ட வேண்டும், தினந்தோறும்

விருந்தும் கேளிக்கையும் நடத்த வேண்டும் என்று இதற்கு அர்த்தம் அல்லவே அல்ல. இவ்வாறு செய்பவன் தன்னைத் தானே சூறையாடிக் கொள்கிறான், தன் வாழ்க்கையை உண்மையில் இரங்கத் தக்கது ஆக்கிக் கொள்கிறான். இன்பக் கேளிக்கைகளும் செயலின்மையும் அல்லது வயிறார உண்டு உறங்குபவனின் மட்டித்தனமான திருப்தியும் நிறைந்த உல்லாச வாழ்க்கை மனிதனுக்கு ஆழ்ந்த உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்த முடியுமா? நேரத்தை இவ்வாறு கழிப்பது நமக்குக் கிடைத்துள்ள இந்த ஒரே வாழ்க்கையை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது ஆகுமா? முடிவாகப் பார்க்கும் போது இத்தகைய வாழ்க்கை மனிதனைப் பாழ்படுத்தி விடுகிறது என்பதற்கும் அறிவாளிகள் இத்தகைய வாழ்க்கை முறையை ஆழ்ந்து அருவ ருத்து ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதற்கும் எடுத்துக் காட்டுகள் கொஞ் சமா? கேளிக்கைச் சாதனங்கள் யாவும் தொடக்கத்தில் மட்டுமே கவர்ச்சியாய் இருக்கும். மறுபடி மறுபடி பயன்படுத்தும் போது அவை சமவெளிச் சாலை போலச் சலிப்பூட்டுபவை ஆகிவிடும். நான் துறவு நெறியைப் பரிந்துரைக்கவில்லை. உல்லாசப் பொழுது போக்கை அறவே ஒதுக்கக் கூடாது என்பது சரிதான். ஆனால் இதுவே வாழ்க்கையின் முதன்மையான உள்ளடக்கம் ஆகிவிடக் கூடாது. முடிந்த போது இன்பப் பொழுதுபோக்கு வாழ்க்கைக்கு அழகு கூட்டும் கூடுதலான அணியாக விளங்கட்டும்.

நாம் ஒரு தடவைதான் வாழ்கிறோம், எனவே முடிந்த வரை அதிக இன்பமாக வாழ வேண்டும்.

ஆனால், இன்பம் என்பது என்ன? இன்பம் புறச்சார்பு இன்றித் தனியே நிலவுவது இல்லை. இன்பத்துக்கு, தனி மனிதனின் சொந்த இன்பத்துக்கு, அவன் ஏதேனும் ஒரு செயலில், ஏதேனும் ஒரு பிரச்சினையில், ஏதேனும் ஒரு "கருத்தில்" உளமார்ந்த ஈடுபாடு கொள்வது அவசியம்.

உண்மையாகப் பார்க்கும்போது, மனிதன் எப்போது இன்பமாய் இருக்கிறான்? தான் விரும்புவதை அடையும் போதுதான். உணர்ச்சி அனுபவத்தின் ஆற்றல், விருப்பத்தின் ஆற்றலைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஒரு குறிக்கோளை அடைவதற்கு மனிதன் ஆர்வத்துடன் விரும்பினால், இந்த விருப்பம் அவனை அமைதியாக இருக்க விடா விட்டால், இந்த ஆர்வம் காரணமாக அவன் அனேகமாக உறங்க முடியாமல் தவித்தால், அப்போது இந்த

விருப்பத்தின் நிறை வேற்றத்தால் அவ்னுக்கு உண்டாகும் இன்பத்தில் உலகம் அனைத்துமே ஒளி வீசுவதாக அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. அவன் காலடியில் நிலம் பாட்டு இசைக்கிறது.

குறிக்கோள் இன்னும் அடையப்படவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. மனிதன் அதை ஆர்வத்துடன் விரும்புவதுதான், அதே கனவாக இருப்பதும் அந்தக் கனவால் முற்றாக ஆட்கொள்ளப்படுவதும்தான் முக்கியமானது. அப்போது மனிதன் தன் திறமைகளை முழுமையாகச் செயலில் காட்டுகிறான், எல்லாத் தடைகளுடனும் ஆவேசமாகப் போராடுகிறான். முன்னே வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் இன்ப அலையில் அவனை முழுகி காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு தோல்வியும் சாட்டையடி போலச் சளிரென்று உறைக்கிறது. மனிதன் துன்பமும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறான், அழுகிறான், சிரிக்கிறான். மனிதன் வாழ்கிறான். இத்தகைய உளமார்ந்த விருப்பங்கள் இல்லாவிட்டால் வாழ்க்கையும் இல்லை. விருப்பங்கள் இல்லாத மனிதன் இரங்கத்தக்கவன். வாழ்க்கை ஊற்றுகள் அவனுக்கு அடைபட்டு விடுகின்றன. வாழ்க்கை நீரைப் பெற அவனுக்கு இடம் இருப்பதில்லை. மனிதன் பிறவியிலேயே அசடன் அல்ல என்றால், எவ்வித இன்பக் கேளிக்கைகளும் அவனுடைய வாழ்க்கையின் வெறுமையை நிறைக்க முடியாது.

தயக்கம் இல்லாமல் முழுமையாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு கருத்தில் ஆழ்ந்த பற்று கொள்வதே மனிதனின் மிகப் பெரிய இன்பம் என்று பீசரெவ்★ சொல்லுவது முற்றிலும் சரி.

பிற்போக்குக் கருத்திலும் ஒருவன் ஆழ்ந்த பற்று கொள்ள முடியுமே என்று சொல்லலாம். ஆம், முடியும். உதாரணமாக, முதலாளித்துவவாதிகள் இத்தகைய பற்று கொள்வது முற்றிலும் இயல்பானது. முதலாளித்துவத்துடன் உள்ளார்ந்த தொடர்பு இல்லாதவர்கள் இத்தகைய பற்று கொள்வது, நடக்கிறதுதான் என்றாலும், இயற்கைக்கு மாறானது. இயற்கைக்கு மாறானது ஏன் என்றால், வரலாற்றுப் போக்கினால் அழிய விதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு குறிக்கோளில் ஈடுபாடு கொள்வது இயல்பான மனிதனுக்குக் கடினம்.

தவிர, முடிவாகப் பார்க்கையில் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதும் மனிதகுலம் அனைத்துக்குமே வளம் கூட்டுவதுமான ஒரு குறிக்கோளுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வது மகிழ்ச்சி தரும் செயல். குழந்தைகள் வாடும்படியும் வயது வந்தவர்களின் கண்கள் பஞ்சடையும்படியும் செய்யும் காரியங்களில் மகிழ்வதும் ஒத்துழைப்பதும் இழிந்த கடைகேடர்களுக்குத்தான் முடியும்.

ஆகையால், குழப்பல் நிபுணர், விளாதிமிர், மனிதகுலத்தின் மேலான வருங்காலத்துக்காகப் போராட நான் தயாராய் இருப்பது துறவு மனப்பான்மையால் உண்டான தன்னல மறுப்பு காரணமாக அல்ல. இந்தப் போராட்டம் எனது வாழ்க்கையை அதிக நிறைவும் வளமும் உள்ளது ஆக்குகிறது, ஏனெனில் இதன் குறிக்கோள்களில் நான் உயிரோட்டமுள்ள ஈடுபாடு கொண்டிருக்கிறேன். பின்னால், நான் மண்ணாகி விடும்போது மற்றவர்கள் என்னைப் பற்றிப் பாராட்டிப் பேசுவார்கள் என்ற எண்ணம் எனது இன்றைய ஈடுபாடுகளை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

★ விளாதிமிர் — செக்மரியோவின் தோழர்.

★ த.இ. பீசரெவ் (1840 - 1868) — பிரபல ரசிய விமரிசகர், புரட்சிகர ஜனநாயகவாதி.

லியூஸிக் லிஸீனவா

பத்தொன்பது வயது மாணவி லியூனிக் லிஸீனவா புரட்சி நடந்த 1917-ம் ஆண்டில் மாஸ்கோத் தொழிலாளர்களிடையே கட்சிப் பிரசாரகியாகப் பணி ஆற்றினார். தொழிலாளி இளைஞர் கழகத்தை ஒழுங்கமைத்தவர்களில் அவளும் ஒருத்தி.

மாஸ்கோவில் நடந்த அக்டோபர் மாதப் போர்களின் போது நைந்த மேனியளான இந்தப் பெண்மணி அஞ்சா நெஞ்சுடன் வீரச் செயல்கள் புரிந்தாள். வீதித் தடையரண்கள் நிறுவுவதில் பங்காற்றினாள். காயம்பட்டவர்களுக்கீட்டுக்கள் போட்டாள். செங்காவற்படையினரின் அவசரத்தகவல்களைக் குண்டுமழைக்கு நடுவே எடுத்துச் சென்றாள். இறுதி வெற்றிக்கு ஒரே ஒருநாள் முன்பு அவள் கொல்லப்பட்டாள்..

ஒன்றின் குறுக்கே ஒன்றாக வைத்த துப்பாக்கிகள் மீது அவளது சவப்பெட்டி மாஸ்கோ வீதிகளில் சுமந்து செல்லப்பட்டது. செஞ்சதுக்கத்தில், கிரெம்ளின் மதிற் சுவர் அருகே அவரது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

விரைவில் வெயில் அடிக்கும்...

“விரைவில் வெயில் அடிக்கும்.
மொக்குகள் மலரும். பனிக் காலத்தின் கடைசிச்
சுவடுகளை வாழ்க்கையே துடைப்பம்
போலத் துடைத்து ஒழித்துவிடும்.”

அனயீதாவுக்குக்* கடிதம்

9 மே 1917

...அன்பார்ந்த அனயீதா,

மனம் சோர்ந்திருக்கும் போதுதான் நான் வழக்கமாக உனக்கு எழுதுகிறேன். இப்போதும் என் மனம் சோர்ந்திருக்கிறது. ஆயினும், வேலை எனக்கு மிகப் பெரிய மன நிறைவு அளிப்பது, ஆறுதல் அளிக்கும் மருந்து. நான் மிக நிறைய வேலை செய்கிறேன் — பிரச்சாரம் என்ற அர்த்தத்தில். பண்படாத பொருள் என்னுடைய கைகளின் உதவியால் உணர்வுள்ள தொழிலாளியாக உருவாகும் போது, அவனுக்குள் வர்க்கத் தன்னுணர்வை நான் தூண்டி எழுப்பும் போது... எனக்கு மனநிறைவு ஏற்படுகிறது. அப்போது என் ஆற்றல்கள் அதிகரிக்கின்றன. அப்போது நான் உயிருள்ள நபர். என் மனச் சோர்வு அகன்று விடுகிறது. நான் உற்சாகமாக வேலையில் முனைகிறேன். நிறையப் படிக்கவும், வாழ்க்கையை முறைப்படுத்திக் கொள்ளவும். (இது இல்லா விட்டால் வேலை சரியாக வாய்ப்பதில்லை), என் தோழர்களுடன் உல்லாசமாக அளவளாவுவதை விட்டுவிட்டு ஆழ்ந்து கற்கவும் இந்த உணர்வு எனக்கு உதவுகிறது. இரகசிய நடவடிக்கைக் காலத்திலேயே என் வேலை பயன்பட்டது. இப்போது நான் தேர்ச்சி பெற்று விட்டேன், என்னால் இப்போது வேலை செய்ய முடியும் என்பது எனக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது, தெரியுமா! “நமக்கு”, போல்ஷ்விக்குகளுக்கு எதிராய் இருக்கும் எல்லோருடனும் நிறையப் போராட வேண்டி இருக்கிறது... இப்போது போய் இரண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய நூல்களின் பட்டியல்தள் தயாரித்து விலைக்கு வாங்குவேன். பின்பு வீட்டுக்கு வந்து சமூக - ஜனநாயகவாத மாதரின் வகுப்பு வேலையில் ஈடுபடுவேன்... அனயீதா, தொழிலாளர்

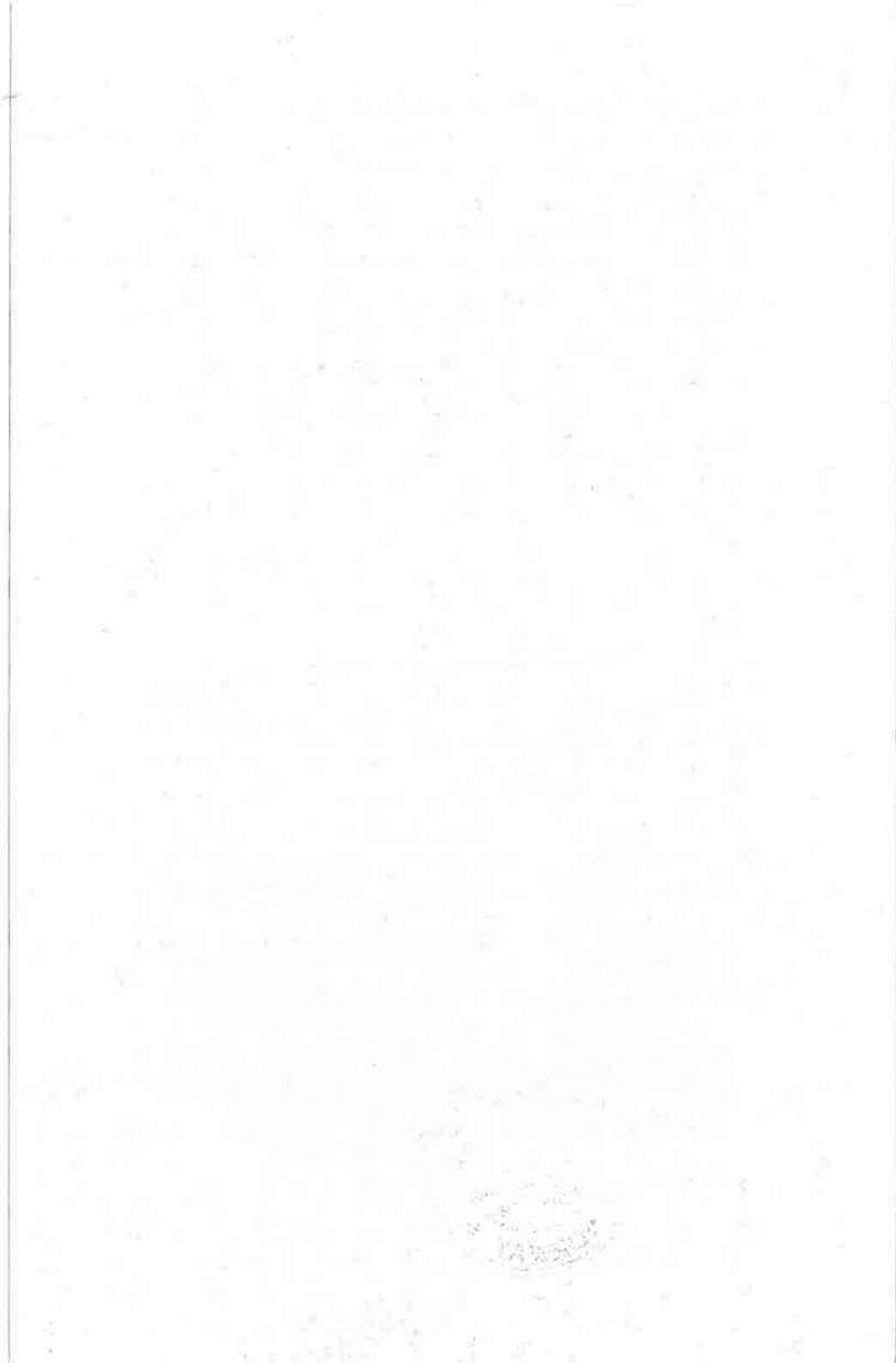
களிடம் எவ்வளவு ஆற்றலும் திறமைகளும் மறைந்திருக்கின்றன!... எல்லாக் கல்லூரி மாணவிகளையும் போல நான் மன நெகிழ்ச்சிக்கு ஆளாகி விட்டேன் என்றும் "ஏழைத் தொழிலாளர்கள்" பற்றிக் கண்களில் நீர் மல்கப் பேசுகிறேன் என்றும் நீ நினைக்கிறாய் போலும். இல்லை, எனக்கும் இதற்கும் வெகு தூரம். முன்பே, வேலையில் அவர்களை நான் அறிந்திருந்தேன். இப்போது அவர்களை நன்றாக அறிவேன். தொழிலாளி வர்க்கம் வருங்காலத்தை உரிமையாகப் பெற்றுள்ள வர்க்கம். இப்போது தான் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கி இருக்கும் வர்க்கம். அதன் ஆற்றல்கள் விழிப்படைந்து வருகின்றன. இந்த வர்க்கத்தின் மேம்பாட்டை அவர்கள் (தொழிலாளர்கள்) பெற்றிருக்கிறார்கள்.

...என்னைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். நான் உறுதியுடனும் உற்சாகத்துடனும் இருக்கிறேன். எனக்குள் நிறைய மாறுதல்கள் நிகழ்ந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. பரவாயில்லை. இன்னும் நிறைய மாற வேண்டி இருக்கும். இப்போது மிகக் கடுங்குளிரில் வெளியே போக வேண்டும்... ஆலங் கட்டிகள் ஜன்னலில் படபடக்கின்றன. கண்ணாடியில் அடித்து ஏக்க முள்ள, காட்டுத்தனமான, ஆனால் உயிரோட்டம் நிறைந்த பாட்டை இசைக்கின்றன. சாம்பல் நிற வானம் இரங்கத்தக்கதாக, தனிமையானதாகத் தோற்றம் அளிக்கிறது. ஆனால் விரைவில் வெயில் அடிக்கும். மொக்குகள் மலரும். பனிக்காலத்தின் கடைசிச் சுவடுகளை வாழ்க்கையே துடைப்பம் போலத் துடைத்து ஒழித்து விடும். உன்னை ஆரத் தழுதி முத்தம் இடுகிறேன்.

வியூஸிக்

அனயீதா, நான் நிறை வாழ்வு வாழ்கிறேன் என்பதை நினைவில் இருத்திக் கொள்.

For the King